பழமையின் ரகஸ்யம் !!!

இதழ் ௨

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பழமையின் ரகஸ்யம் !!!

இதழ் ௨

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
அந்தியூர் தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

தொலைபேசி : (04256) 227655

மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : அகண்டானந்த யாத்திரை
ஜூலை - ஆகஸ்ட் 2015

பிரதிகள் : 300

அட்டைப் படம் :

அச்சிட்டோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

13. கேள்வி பதில் -- 96
14. பக்தீயும் ஸித்துக்களும் ---------------------------------- 117
15. தேவரகஸ்யம் -- 147
16. முடிவுரை -- 184
17. பக்தீப் பாடல் --------------------------------------- 188

எல்லாம் நீ!

96

மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்?

ஸ்ரீபகவன் நாமாவை இடையறாது ஸ்மரணை செய்யும் போது; "வினையின் கடுமை கொடுமை" அவஸ்யம் அப்பக்குவ ஆன்மாவை தாக்காது.

வினையைத் தள்ள முடியாது ஆனால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்

ஸ்ரீநாரதர் உபதேச மஞ்சரியில் இதை காணலாம்.

இது இவ் ஏழை வைத்தியத்தின் ஸ்வய அனுபவமாகும்.

ஏன் இதை சொல்கிறேனென்றால்?

நம் மெய்யன்பர்கள் பெரும்பாலோர் குரு நாமாவுடன் இறை நாமாவையும் இணைத்து கொண்டனர். (இறை நாமாவுடன் குருநாமா இணையவில்லை? அவர்கள் ஸ்வய அனுபவம் அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்.)

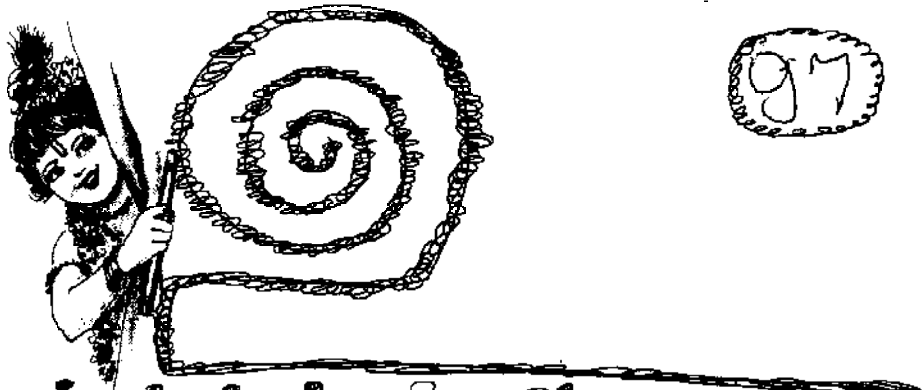

97

மெய்யன்பர்கள் அனைவரும் அறிந்தும்; அறியாமலும்; தெரிந்தும் தெரியாமலும்; கண்டும் காணாமலும்; கேட்டும் கேளாமலும்; சில அபராத வினைகளை செய்துவிடுகின்றனர்.

அவ்வினைகளை பாதி அளவுக்கு அவர்கள் குருதேவர் ஏற்று உண்டு ஜீரணித்து விடுகிறார் என உரையும். மீதி அவர்களை பாதிக்காவண்ணம் அவர்கள் சாதனை அவர்களை ரக்ஷிக்கிறது.

சாதனை:-குரு நம்பிக்கை

எப்படியென்றால்:- சேய் நோய்க்கு, தாய் மருந்து உண்டு சேய் நோயை போக்கடிப்பது போன்று; அன்பர்களின் மன நோயை ஸத்குரு உண்டு ஜீரணிக்கிறார்.

எவ்விதம் என்றால்:- ஸ்ரீபகவந்நாமா ஒன்றே அம்மனநோய்க்கு ஔஷதம் என உணர்க

இதன் காரணம்:- மாயாவின் திருஷ்டியை மாயாவின் மகனை மனம் புசிக்கும் போது,

(A) நான் எனும் தவிப்பமை (B) நாமரூப மயக்ககலக்கம் பயம்

ஆகிய இவ்விரண்டாலும் அன்பர்கள் புசித்த விஷம்

ஸ்ரீ குருதேவர் ஸ்பஷ்டமாக ஸ்மரிக்கும் ஸ்ரீபகவந்நாம

ஔஷதத்தால் பஸ்மமாகிறது என உணர்வால் உணர்க.

99

ஸ்ரீ குருதேவர் ஸ்மரிக்கும் (சொல்லும்) ஸ்ரீ பகவந்நாமா ஔஷதமானது மெய்யன்பர்களின் அறியாமை நோய் என்ற மன நோயை குணப்படுத்தி விடுகிறது என்பதை

இது மாயாவுக்கும், அவள் மகனை மனதுக்கும் உள்ள பிரச்சனை யென்பதை குருதேவர் ஒருவரே அறிவார். ஏனையோர் அறியார். அறியவும் இயலாது.

மேலும்?

ஸ்ரீ பகவந்நாமஸ்மரணை என்பது

எந்தகையது என்பதை ஸ்ரீ பாகவத பக்தன் ஆன ஒருவன் தான் த்வைதம் & விசிஷ்டாத்வைதம் & அத்வைதம் என வழிமுறையாக சென்றவன் தான் அறிவான்.

ஸ்ரீ பகவந்நாமாவில் நிலைக்கமுடியும். ஸ்மரிக்கவும் முடியும்.

இதன் ஆழ் நிலை தெரியாமல், வெறும் படிப்பறிவோடு இருப்பவர்கள், த்வைதத்திலிருந்து அத்வைதத்திற்கே தாவுவர். அது அனுபவ ஞானம் ஆகாமல் வாய் ஞானமாகவே பிரகாசிக்கும். சில காலத்தில் மறைந்து விடும்.

100

ஆகவேதான் நன்றாக, நிறைய, படி என்றும்;

நீ படித்ததை பிறருக்கு போதிப்பாயாக. என்றும்;

அத்வைத அநுபவம் என ஜ்ஞானிகள் என்றும்;

கலியுக ரிஷிமஹான்கள் சொல்கின்றனர்.

இவ்வைத்தியம் அவன் கருணையினையும்;

எம் ஸ்ரீ குருதேவரின் அளப்பரிய கிருபையினையும்;

பெற்ற ஸ்வய அநுபவத்தையே

(சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளாக)

இதுகாலவரையுந்தம் கிறுக்கியும், புலம்பியும் வந்தது.

அவை படிப்பறிவினால் பெற்றவையல்லவென்பதே ஸத்தியம்.

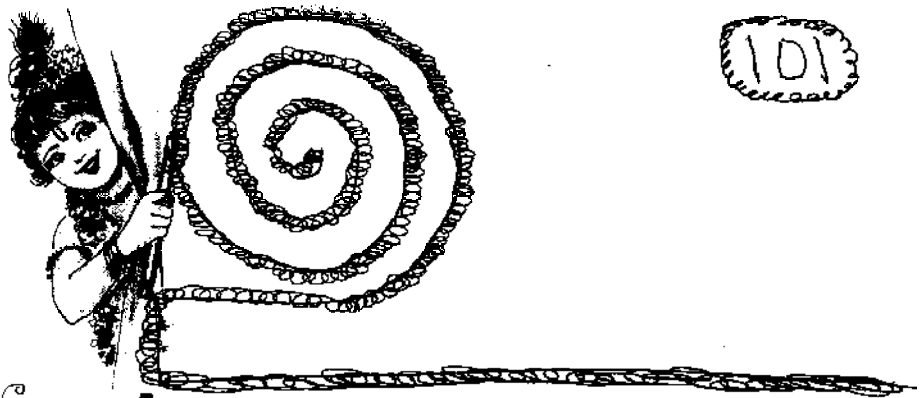

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஸத்தியமே புகன்றீர்கள் பாபா.
இறை நாமாவுக்கு எத்தனை வலிமை என்பதை
உங்கள் அனுபவ வாக்கால், இன்று தெரிந்து
கொண்டோம். இக்கோரமான கலியுகத்திலும்
இவ்வளவு திடவுறுதி உள்ள ஓர் மஹானை,
இன்று தான் தரிசித்திருக்கிறோம் பாபா.

வைத்தியம் :- அதுவும் தாங்கள் போன்ற
திட வைராக்கிய புருஷ தரிஸனத்தினால் தான்
மஹாத்மா.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஹே அன்பான பாபாஜி! தாங்கள்
அந்த ஸ்ரீ கண்ணபரமாத்மாவை கவர்ந்த விதம்
எவ்விதம் பாபா?

வைத்தியம் :- (அவ்வைத்தியம் அதிபலமாக வே
சிரித்து விட்டது. பின்) அது வெகு, வெகு, வெகு, வெகு
வெகு, வெகு, வெகு சுலபம் மஹாத்மா.

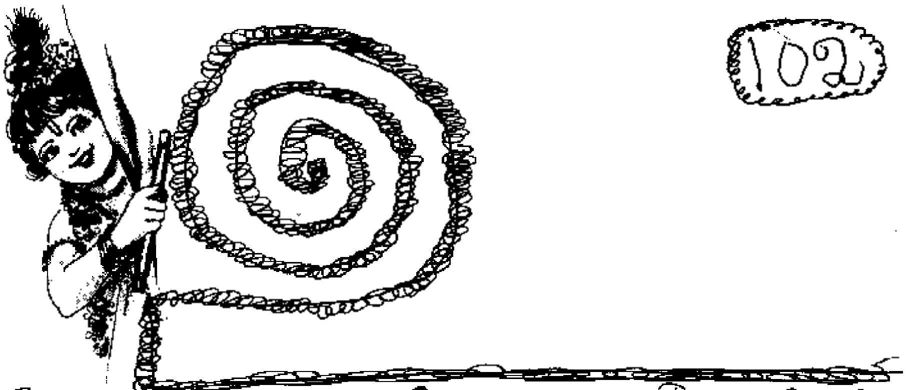

ஸ்ரீமஹாத்மா :- இதென்ன பாபாஜி! இத்தனை எளிதாக சொல்லிவிட்டீர்கள்? அத்தனை எளிதா???

வைத்தியம் :- ரொம்ப, ரொம்ப, எளிது தான்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ரொம்ப ரொம்ப எளிது என்கிறீர்களே! அதை சற்று விளக்குங்கள் பார்ப்போம்.

வைத்தியம் :- பார்க்கவா? கேட்கவா??

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (ஆகா!) வார்த்தையின் மாயாஜாலத்தில் மாட்டிக்கொண்டு விட்டோமே! அன்பான பாபா! யாம் கண்டுணர வேண்டும் அதாவது மனக்கண்ணால் காண வேண்டும். அறிவுக் கண்ணால் உணர வேண்டும்

வைத்தியம் :- பிடி கொடுக்காமல் பேசுகிறீர்கள். இதை எங்கு எவரிடம் கற்றுக்கொண்டீர்கள் மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- தாங்களிடம் தான். எப்படி என்றால்? பல பல ஸத்ஸங்கங்களில் தாங்கள் வாக்கால் கேட்டும்; பல மடல்களை தாங்கள் வரிவடிவில் படித்தும் இவ்வனுபவ அறிவை பெற்றோம் பாபா.

103

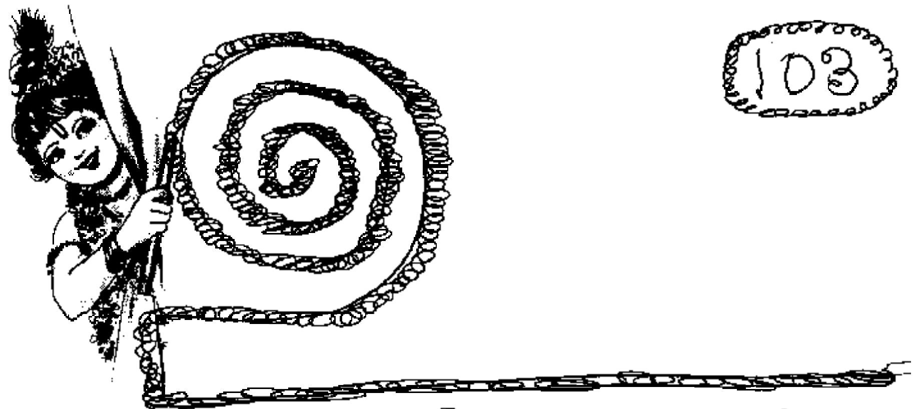

ஸ்ரீமஹாத்மா :- வாக்கின் மாயாஜாலத்திற்கு தாங்களுக்கு நிகர் தாங்கள் தான் பாபா.

வைத்தியம் :- (சிரித்துக்கொண்டே) போதுமைய்யா போதும். கண்ணனிடம் எப்படி உறவு கொண்டீர்கள் என்பது தானே தாங்கள் கேள்வி?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஆமாம் பாபா ஆமாம். அதை கேட்போம்? மிகுந்த ஆவலாக சொல்லுங்கள் உள்ளோம் பாபா?

வைத்தியம் :- (1) எல்லாம் அவனே! எல்லாம் அவன் பொருளே! எல்லாம் அவன் செயலே! அவனன்றி அணுவும் அசையாது என்ற திட உறுதி நம்பிக்கையில் வைராக்கியம் வேண்டும்.

(2) இதனை நான் ஒழிந்து சாகும்.

(3) நான் என்பது நாசமானால் நாமரூப!

மயக்கம் & கலக்கபயம் நாசமாகும்.

போதும்.

(4) நாமரூப மயக்க, கலக்க பயம் நாசமானவ்;

எந்தநாம ரூபத்திலும் ஜீவ தோற்றம் தோற்றுது.

(5) ஜீவ தோற்றமனைத்தும் தோற்றமவ்மறைந்தா

சூக்ஷ்ம சவடிவம் கண்ணன் வடிவை

அதாவது அவரவர் உபாஸனா மூர்த்தியை சந்தேககங்கள் கலக்கபயமில்லாம

அவன் இருப்பை ஸத்தியமாய் உணர முடியும்.

சூட்சுமரூபத்தின் இருப்பை மநம்

உணர்ந்தால் போதும். உணர முடியும்.

உணர்ந்த மறுவினாடி

சந்தேக, பயமே, பாவிதம்

நம்மாலும் உணர முடியுமா என்ற சந்தேகம் வேண்டாம் முன்பு கூறிய பயிற்சி நான்கிலும் உன் இறை & குரு திருவருள் அவசியம் வெற்றி பெற்று விடுவாய். இது சத்தியமே. அதாவது சூட்சுமத்தை உணரும் சக்தியை பெற்றுவிடுவாய்.

எப்படி என்றால்? :- நீ தானும் பஞ்சீ கிருதம் பண்ணப்பட்ட

(A) தாவத்திலுள் ஓர் ஸ்வய ஒளி தோன்றும். பின்னர்

இயல்பாக சிவகாவத்திம்

106

பிம்பசொரூ
பழமை உண்மை
அல்லது அப்புறம்
நேருக்குநேர்
உன் தந்தைசி தாயை
கண்டு உறையாடுவது போன்று
மாயா தோற்ற வடிவமாகும்
தாணவாம் அதுவே
பதிந்திருந்தால் மனம்

அந்த
(B) தூலம் அணு அணுவாக மறையும். பின்னர்
தூலமே ஒளிமயமாகிவிடும்.

(உ) நீ எந்த மூர்த்தியை ஸ்மரித்து இடையறுது யோ?
காண வேண்டுமென்று ஏங்குகிறாயோ? துடிக்கிறு
அந்த வடிவம் முதலில் நிழல்வடிவம் போல்தோற்றும்.
(வெளிச்சத்தில் காணும் நிழல் வடிவம்)
இரண்டாவது ஜலத்தில் தோன்றும் அலை
அலையான வடிவம் தோற்றம். (தெளிவு உண்டு ஆனால் மறையும்.)
மூன்றாவது கண்ணாடியில் தோன்றும்;
நிதரிசனமான உங்கள் உருவம் போல்
உன் உபாசனா மூர்த்தியின் பிம்ப சொருபம் தோன்றும். என உணர்க.

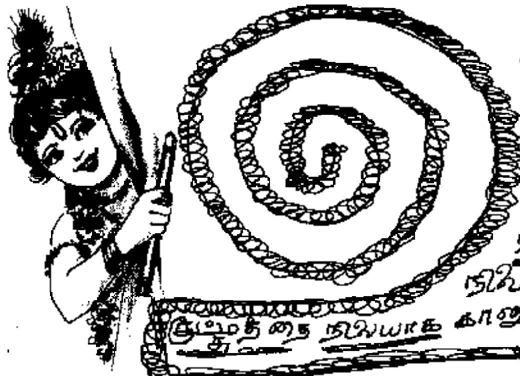

நிழல் வடிவமும்
ஜவ ,,
கண்ணடி ,,
மாறிமாறி தோன்றிடும்
கண்ணாடியில் தோன்றுவது
நிலையாம் நிலைத்து நிற்கும்
நிலைத்து நின்ற மறு விடை

107

…த்தை நிலையாக காணும் திறமை பெற்று விடின், பின் அதோடு பேசலாம்.

மேலே கூறிய அம் மூன்றும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக
சிவகாவம்
மாறி மாறி தோன்றும் என உணர்வால் உணர்ந்து
நிழல் வடிவமோ! ஜீவ வடிவமோ!! கண்ணாடியின்
வடிவமோ! தோற்றுவது உங்கள் உபாசனமூர்த்தியே ஆகும்!

காண்பது :- உங்கள் மனம் அறிவின்
கற்பனையின் பாவனையாகும்.

உங்கள் அனுபவத்தின் பின்னர் :-
ஸ்வய
உங்கள் அறிவின் ஸ்திர பாவனையால்;
அறிவாற்றலால்
உங்கள் உபாசன மூர்த்தியுடன் உரையாடலாம்!
உறவாடலாம்! கொஞ்சலாம்! குலாவலாம்!
விளையாடலாம்! அணு அணுவாக. அணு அணுவாக.

"அவைகளை ஆகலாம்!

கற்பனையாள் பாவனை:-
சித்திரம் & சிற்பம்
வடிவில் மனம் கற்பனை
வடிவில் இதுவரை கண்டது/ரசித்
அறிவின் பாவனை யென்பது
சந்தேக கவசக்கடிந்த ஸ்ரீதிருமான
அறிவின் உறுதியாகும் என உணர்வால் உணர்க.

108

இதுவரை அம்மைத்தியத்தின் திருமுகத்தையே
கண் கொட்டாமல், பார்த்து அசைந்து வந்த
ஸ்ரீமஹாத்மா! கட, கட, கட, கட, கட, கட, கடவென
சிரித்தார். மாயமாய் மறைந்தார். அங்கு
எமதய்யன் திருடன் கண்ணன்!!!
ஆஜானுபாகுவாய் 6 வயது சிறுவனாய்
வீற்றிருந்தான் அவன் அமுதமொழி:-
ஐயா திருவடி! ஐயனே தாஸி!!
தாயவனே தாஸி தாஸனே/40 ஆண்டு
கொழுந்தே பாபா!!!! நீயும்,
காவியமாய் எழுதிவந்து கொண்டி
ருக்கிறாய். யாமும் மெய்யன்பர்களும்
படித்துக்கொண்டே வருகிறோம்.

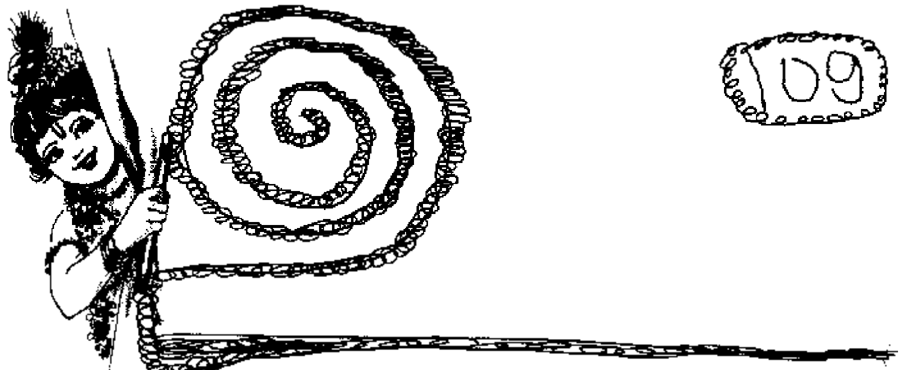

09

புராண இதிகாச கதைகளிலிருந்தும்;
ஸ்ரீமத்பாகவதம், ஸ்ரீபக்த விஜய கதை
களிலிருந்தும்; ஸ்ரீநாயன்மார்கள்
சரித்திரங்களிலிருந்தும்;
ஸ்ரீ குருதேவரிடமிருந்தும்; மற்றும் உன்
களிடமிருந்தும்; ஸ்ரீ மஹான்
உன் உள் உணர்வாய்
தோற்றும் பல அறிய உண்மைகளையும்;

உபநிஷதங்கள், வேதவேதாந்த ரகஸ்யங்கள்;

இன்னும் அறிய பெரிய கருத்துக்களின்
தொகுப்புகளிலிருந்தும்; உடனே
உணரும் நிலையில், எளிய நடை முறையில்
வெளியிட்டாய்.

தெய்வரகஸ்யத்தை 10

யாமே சொல்லக் கூடாது. "
முடியாது. "
இயலாது.
அதை ஓர் பக்தன் தான் உரைக்க வேண்டும். ஆகவே எம்மைத்தியத்தின் வடிவில் யாம் இருந்து உரைக்கலேம் என உரைக்கும்.

(அப்பைத்தியம் "பிரபோ" ! என அலறியது.)

உடனே அவன் அப்பைத்தியத்தின் வாயை தம் அபய கரத்தால் பொத்தினான்.
(விளக்கம் மேலே காண்க)

"பொறு" கொழந்தே "பொறு" !
என உரைத்த வண்ணம்;

"நீ வெளியிடவில்லை" !
"யாம் வெளிப்படுத்தினோம்" !

(நீ ஓர் கருவி தானே?) இப்போது சம்மதம் தானே?

கண்ணீரால் அவன் திருப்பாதங்களை அலம்பிய வண்ணம் "உம்............" உம் !! என்றது.

111

இ அனைவரும் :-

உன் ஸ்வயஞான அனுபவ

நூல் "மட்டும்" ஏற்றவர் எவரோ?

அவர் மட்டும்.

அவைகள்

அத்தனையும் உள் ஒளி பொருந்திய

"மாணிக்கங்களாகும்!!!

"உன்" இல்லை, இல்லாம் குழந்தைகள்"

"அனைவரும்" "பயன் பெற்று விட்டனர்"

இப்பொழுது ஏன் உன்முன்

பிரத்யக்ஷமானேன் என்றால்?

எந்த ஒரு ஸ்ரீ மஹாத்மாக்களும்!

ஸ்ரீ பகவான் காட்சி"தான்" பெற்றனமையை

"மனே" வடிவத்திலும்; "அறிவின்

திறமையினையும்; வெளியிட முடியவில்லை.

" இயலவில்லை.

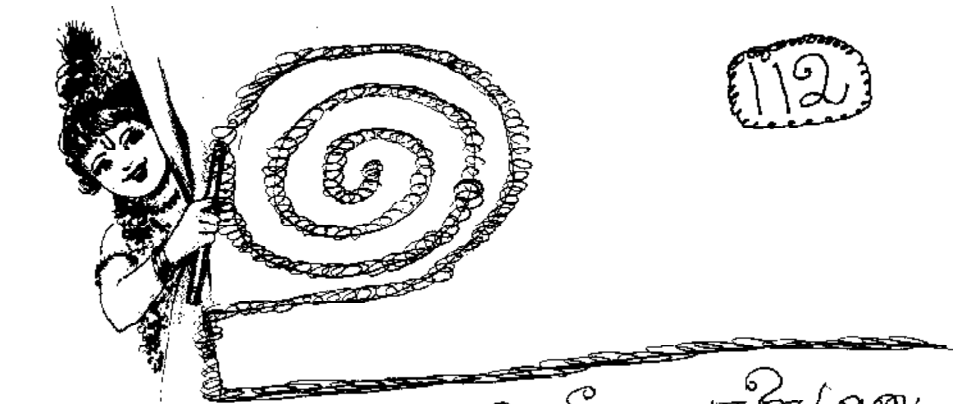

காரணம்:- அவர்கள் ஸ்ரீ பகவானை அனுபவித்த நிலை "விசிஷ்டாத்வைத நிலை" ஆகும்.

ஆனால்? நீயோ விசிஷ்டாத்வைதத்தையும் அனுபவித்து

அதன் மூலம் அத்வைதம் ஆனவனாகும். அவர்கள்

↑ த்வைத பயமாகிய நாணத்தை

நாசம் செய்து விசிஷ்டாத்வைத நிலையில் அதாவது

ஸ்ரீ பகவானோடு கலந்த நிலையில் சரிசமமான நிலையில்

அனுபவித்த ஸ்ரீ மஹான்களாகும். ஆனால் நீ

அத்வைதம் உணர்ந்த தன்மையினால்

அவர்களிலும் சற்று அதீதமானவனே.

அவர்கள் தெய்வீக காட்சியோடு நின்றுவிட்டார்கள்.

113

"தெய்வீகம்" (தெய்வகாட்சி)

ஆகவே (பற்றிய ரகஸ்யம்)

மறைபட்டு நின்றது!

இன்று உன்றை இங்கு, இங்கு

ரம்மாவுண்வய

"

உணர்வு அனுபவ!

நிலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என அறிக.

கண்ணன் :- கொஞ்சம் கம்மென்று இரு.
சில ரகஸ்யங்களை யாம் சொல்லிமுடிக்க வேணும்.
அதுவரை பேசாதிரு. இடைமறிக்காதே என்றான்.
அப்வைத்தியம் பதுமையானது.
அவன் நடத்தும் நாடகத்தை
கண்டு ணைருங்கள்.

நீ எம்பிரும் அதீதமானவன்

ஆனாலும் நீயே யாம் / யாமே நீ!

(இது பிரமாண உண்மை ஆகும்)

இதில் காணும் "தெய்வதாஸன் ரகஸ்யங்களை

"ஏந்த பக்குவ ஆத்மா ஆனவன் அப்யாசித்தாலும்;

அவனுடைய உபாஸனா மூர்த்தியை

கண்டு தரிஸித்து பேரானந்தம் அடைவான்.

இது ஸத்தியம்.

எப்படி என்றால்?

உன்னுடைய ஸ்ரீ பகவானுக்கு அன்னியமாக;

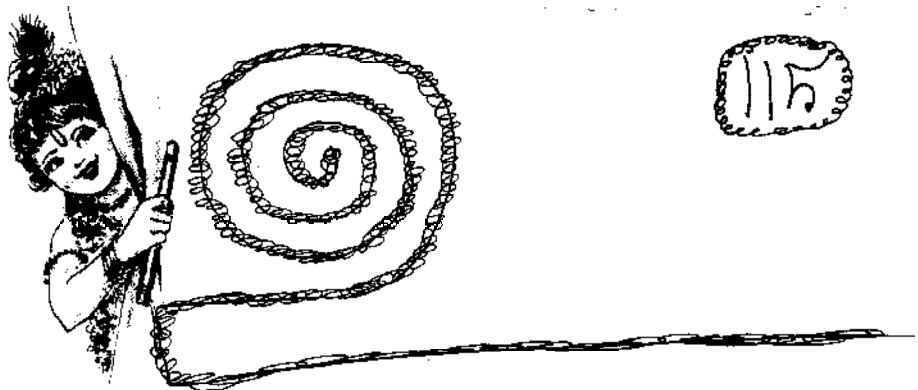

115

எதுவும்! எவனும்! எவரும்! இல்லை

யென்பதே ஸத்தியம்! அது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!

நான்! என்னுல்! எனதின்! அஹங்கார,

ஆதிக்க, அதிகார, அபிமான, வெறியின்

மயக்கமும்! நாமரூப ஆவரண மயக்கம்

விட்சேப மருட்சியின் கலக்க பயமும், இணைந்து,

மனம் & கலி! இவர்களின் ஆர்ப்பாட்டமும் நிறைந்து

இந்த மனித ஜீவனை இந்த பாடுபடுத்துகிற தென அறிக.

இதில் காணும் தெய்வ தர்சன பரம ரகஸ்யங்களே,

"இதுகாலபரியந்தம்"! எந்த ஸ்ரீமஹாத்மாவும் வெளியிடவில்லை? இவன்

"சுத்தபத்தியம்"! ஆகையால்

இவடையாம் தொடர்பு

கொண்டு; இவன் வெளியிடுதாக

உலகுக்குக் காட்டி;

"தோற்றத்தில் அவதுகையாம்"! இருந்துகொண்டு;

"யாமே! வெளியிடுகிறோம் என உணர்வால் உணர்க.

என கூறிக்கொண்டே வந்தவன் அந்தர்தியாமியானவன்.

இருந்தவன் இருந்தபடியே எப்போதும் இருப்பவனாக இருக்கிறான்.

இருப்பவன் ஒருவனே. ஆகவே நவமே. கருவு கண்ணன்.

பக்தியும் ! ஸித்துக்களும் !!

ஸ்ரீஞானேஸ்வரரும் (ஸ்ரீ பரமாத்மாவும்)
ஸ்ரீ நாமதேவரும் (உத்தவ தாஸரும்)
ஸ்ரீ ஸித்தபுருஷரும் & (பக்தி) தாஸானுதாஸரு
இணைந்த நிலையில் தீர்த்தயாத்திரையாக சென்று கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் ஓர் இடத்தில் இருவர்க்குமே தாகம் ஏற்பட்டது நீர் நிலைகள் எதையும் காணோம். தெய்வாதீனமாக, ஓர் கிணற்றை கண்டார்கள். கிணற்றை எட்டிப்பார்த்தார்கள். இறங்கி ஏற வசதி இல்லை. ஜலத்தை மேலே கொண்டுவர வசதிகள் எதுவும் இல்லை. என்ன செய்வது என இருவரும் சிந்தித்தனர்.

ஸ்ரீஞானேஸ்வரர் :- அன்பான நாமதேவ்! தாகம் எடுத்தது நம் இருவர்க்கும். ஓர் கிணற்றை ஸ்ரீ பகவான் காட்டி அருளினான். ஆனால் தாக சாந்தி செய்ய வழி இல்லாமல் செய்து விட்டானே.

என்ன செய்வது? ஆனால் யாம் கற்றறிந்த
ஸித்துக்களின் மூலமாக யாம் ஓர் பறவை
ரூபம் தாங்கி உள்ளே சென்று தாகசாந்தி
செய்து வந்து விடுவோம். ஆனால் நீ என்ன
செய்வாய்? உன்னை தனியே விட்டு விட்டு யாம் மட்டும்
தாக சாந்தி செய்வது முறையாகாது. சி
ஸித்துக்களை நீ கற்றுக்கொள் என்று பல
முறை சொன்னேன். நீயோ ஏற்றுக் கொள்ள
வில்லை. ஸித்துக்களை நீயும் ஏற்றிருந்தால்,
இப்போது நாம் இருவருமே இரு பறவைகளாக
தாக சாந்தி செய்துவிட்டு, சுகமாக நம் யாத்தி
ரையை தொடரலாமே. ஏன் ஸித்துக்களை
வேண்டாம் என முரண் சாதிக்கிறாய்.
உன் பக்தியை விட எம் ஸித்துக்கள்
எத்தனை வலிமை வாய்ந்தது தெரியுமா???

ஸித்துக்களை பெற்றுக்கொண்டால்; 119
(A) நான்! எனது என்ற அஹங்காரம் மமகாரம் நாசமாகாது (B) ஸ்ரீபகவானிடமிருந்து நம்பிக்கை வராது. (C) எல்லாம் முடியுமென்ற அதிகார ஆஸ்திகம் அழியாது என உணர்க.

ஸ்ரீ நாமதேவ் :- தீவிரமாக சிரித்துவிட்டார்

தாங்கள் சொல்வது உண்மைதான் மஹாத்மா. தாங்கள் பறவை உருக்கொண்டு தாக ஸாந்தி செய்து வரலாமே?

எமக்கு தாகஸாந்தி அதிகமாக இல்லை ஸ்வாமி. மாலை வரை ஜலம் கிடைக்கும் வரையிலும் அவன் கருணையினால் தாங்க முடியும்

ஐயனே. எம்மைப் பற்றிய கவலையை தாங்கள் விட்டொழியுங்கள் மஹாத்மா!!!

ஸ்ரீ ஞானேஸ்வரர் :- இவருடைய வைராக்கியத்தைக் கண்டு, தமக்குள்ளேயே சிரித்துக்கொண்டே
அது எப்படி சாத்தியமாகும் தோழரே? உன்னை தனியே விட்டுவிட்டு யாம் மட்டும் தாக ஸாந்தி செய்யலாமா? செய்யத்தான் முடியுமா??

அவனுக்கல்லவா? 120

அவன் அந்தர்யாமி
ஆச்சே. நம் சிரமங்கள்
அவனுக்குத் தெரியாமலா
இருக்கும்? நம் கடன் அவனைப்
பாருபதும் பணிவதுமே. அவன் கடமை நம்மை
பாதுகாப்பதாகும்.

ஸ்ரீநாம தேவ்: அப்படியா? அந்தக்கவலை நமக்கேன்
மஹாத்மா? நம் இருவரையும் யாத்திரை
செய்து வாருங்கள், என்று அனுப்பினானே
அவனுக்கல்லவா! அந்த கவலை வேண்டும்
பாண்டுரங்கனுக்கல்லவா
நம் குழந்தைகளை நம் உலகில் யாத்திரையாக அனுப்பி
வைத்தோமே!!! உணவு, உடை, இருப்பிடம்!
இவைகளுக்கு எங்கே போவார்கள்? நம்மை
நம்பித் தானே யாத்திரை சென்றார்கள். அவர்கள்
கஷ்டம் நம்முடையதல்லவா!
நம்மை நம்பியவர்களுக்குத்தானே இவ்வுலகம்
ஆனந்தமயம்! நம்மை நம்பாதவர்களுக்கு

|௨|

இவ்வுலகம் இன்பதுன்ப மயம்தானே?

நம் குழந்தைகள்! நாம்தான் அனுப்பினோம்!!

அவர்களுக்கு எந்தக் குறையும் வரலாகாது என்ற கவலை அவனுக்குத்தானே வேண்டும் பிரான் ரங்கனுக்குத் தானே?

நீங்கள் சும்மா இருங்கள் மஹாத்மா என்று சொல்லிக்கொண்டே, ஹே தீனபந்தோ! தீனதயாளா! தீனரக்ஷகா!

இச்க்ஷணம் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்வாயாக.

கேட்கத் தெரியாத குழந்தைகள் நிலை அறிந்து

கொடுப்பதோ எடுப்பதோ? உன் மஹிமையின் பிரபாவம். ஹே பிரபோ!

என்ற பொருள் பொதிந்த கருத்துக்களை நான்கு வரிகளில் பாடி முடித்தார் நம் நாமதேவ்.

பூரணம்

கிணற்றிலிருந்து அமுத வெள்ளம் பெருகி பொங்கி எழுந்தது. கிணற்றிலிருந்து சிற்றோடையாக பிரவாகம் எடுத்து ஓடி, சற்று தூரத்தில் உள்ள நதியில் சங்கமம் ஆகி, பின் சமுத்திரத்தில் கலந்து விட்டது.

ஸ்ரீ ஞானேஸ்வரரும் (ஸ்ரீ பரமாத்மாவும்) ஸ்ரீ நாமதேவரும் (ஸ்ரீ உத்தவ தாஸரும்) தாக சாந்தி செய்து கொண்ட பின்:-

ஸ்ரீ ஞானேஸ்வரர்:- ஓ பக்தோத்தமனே! ஹே பாகவதோத்தமனே! பக்த தயாநிதியே! உன் பக்திக்கு முன்! எம் ஸித்திகள்! கானல் ஜலமென உணர்ந்தோம் கொ நீ தே!

சரணாகதிக்கு மிஞ்சிய ஸித்திகள் இல்லை.

யென்பதே ஸத்தியம். எம்ஸித்திகளை

ஸித்திபெற்றவரே பயன் பெறுவர். ஆனால்

உன்போன்ற பக்தன் ஒருவனால்!

“அவனை நம்பும்” அனைவரும்

பயன் பெறுவர் என்பதே ஸத்தியம். மேலும்?

ஸ்ரீபகவான் வாக்கியம்.

இவ்வுலகில் மூன்று சக்திகள் உண்டு. அதை பெற்றோர்

உலகம் அதிசயிக்கத் தக்க நிலையில் பெயரும் புகழும்

பெறுவாராம். ஆனால் நிலையானதல்ல.

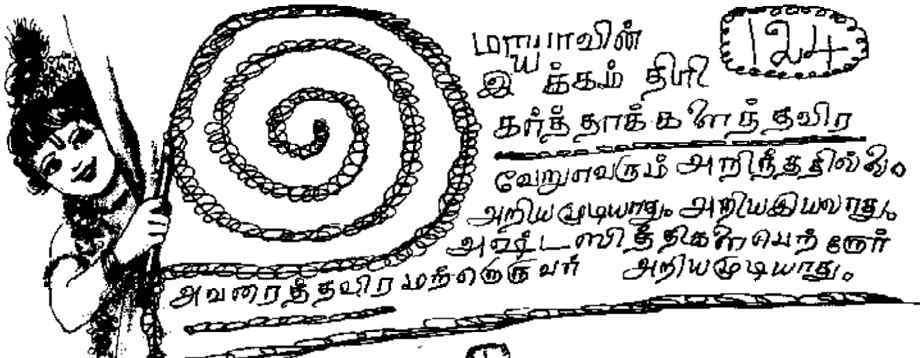

மாயாவின் இயக்கம் திரி (124)

கர்த்தாக்களைத்தவிர

வேறுஎவரும் அறிந்ததில்லை.

அறியமுடியாது. அறியஇயலாது.

அஷ்டமாஸித்திகளைப்பெற்றோர்

அவரைத்தவிர மற்றொருவர் அறியமுடியாது.

அம் மூன்றுசக்திகள் :- (1) அஷ்டமாஸித்திகள்.

(2) மந்திர சக்திகள். (3) செப்படு வித்தைகள்.

(1) அஷ்டமாஸித்திகள் :— இது திரிகர்த்தாக்களின் மாயா சக்திகளை விட அபூர்வமானவை. ஆனால் நிலையானதல்ல. திரிகார்த்தாக்களின் சக்தியானமாயாவை விட அதிவலிமைவாய்ந்தவை என ரிஷிமஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் நிலைபெற்றதல்ல. குறிப்பிட்டகாலத்தில் தானே மறைந்து விடும். (A) ஆகாயத்தில் பறப்பது. நடப்பது, அமர்வது (காற்று) (B) அக்கினியில் நிற்பது. (அக்கினி) (C) ஜலத்தில் அமர்வது, நிற்பது, நடப்பது (ஜலம்) (D) சிலகாலம் பூமிக்குள் சமாதிகூடி பின்எழுவது (நிலம்) (E) திடீர் என தோன்றுவது, பின் மறைவது. (F) ஒரு பொருளை தருவிப்பது பின் மறையச் செய்வது (G) கூடுவிட்டு கூடுபாய்தல். (H) வசியம்! (ஆண்! பெண்! உயிரினங்கள் வசியம்)

மாயாவின் 125 சக்தி அகமானதாகும். ஸித்திகளின் சக்தி கடுமையானதாகும்.

மாயாவின் சக்தி தாயைப் போன்றதாகும்.
ஸித்துக்களின் சக்தி தந்தையைப் ” (தைப்போன்றதாகும்)

என எட்டும், அஷ்ட ஸித்திகள் என அறிக

இவை எட்டும் “காற்றைதம் வசம்”! கட்டுப்படுத்துவதால் பெறுவதாகும்.

காரணம் :— காற்று :- சூட்சுமம் ஆகும்.

ஆகாயம் :- அதிசூட்சுமம் ஆகும். காற்றை கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆகாயத்தை எவரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அது மஹாமாயா என்ற

யோகமாயா ஆகும்.

இந்த அஷ்டஸித்திகளையும் முறையோடு கற்றுணர்ந்து ஸித்தபுருஷர்! ஆனபதிமஹான்களுக்கு மணிக்ரீவம்! என்ற ஓர் உலகைத் தம் மாயாவால் உண்டுபண்ணி

மந்திரத்தால் பெரும்பொரு ள்களை அந்த நேரம் அனுபவிக்கலாம் அடுத்து அவை மறைந்து இயற்கையின் சூழல்கள் **126**

தாமே ஆகிவிடும். மந்திரத்தால் பெற்றவை நடையம் இல்லாமல் மறைந்துவிடும். மாயா அஃபடி அல்லவ.

தாம் அரணக இருந்து பாது காத்து வருகிறது.

யோகமாயா என்ற மூலமாயா

என அறிந்தால் போதும் அது உங்களுக்கு கலீவ.

நீங்கள் ஜீவன் முக்தர்களே.

இ மந்திர சக்திகள் :- சாற்றிக்கிடக்கும் 7 கோடி மந்திரங்கள் என்ன கண்டாய்?

என்றார்கள் ஸ்ரீபக்த சிரோன் மணிகள். இதை படித்தவுடன் மந்திரங்கள் ஏழு கோடிதான் என்பது உறுதி ஆகிறது. இவைகளை கற்றுக் கொள்வதும்; ஓடும் ஆற்று ஜலத்தில் மூட்டை மூட்டையாக புளியை கரைத்து புளிப்பை எதிர்

127

பார்ப்பதும் சரி. ஒரு பயனுமில்லை என அறிக.

எல்லாம் நீ என அனுபவத்தில் மாற்றிவிடு”

ஓர் நாமரூப இறைவனிடம்

என்றார்கள் ஸ்ரீமான்கள்!

அதாவது :- மந்திரங்கள் எல்லாமே காமியமாகும் விருப்பு வெறுப்போடு கூடியதாகும். ஸித்துக்களும்! மந்திரங்களும் பிராப்தம் இல்லாமையே புசிப்பதாகும். அதனால் கர்மா பெருகும் என உணர்க.

இவ்விரண்டும் அஹங்கார, அதிகார, ஆதிக்கத்தோடு கூடியதாகும்.

ஸித்துக்களைப் போல் அதிகசக்தி வாய்ந்ததல்ல மந்திரங்கள்
இதில் பெரும் பேறாம் பொருள்களும் நிலைத்து
நிற்பதில்லை. ஸித்துக்களில் பாதிஅளவுக்கு
சக்தியோடு கூடியதாகும் மந்திரங்களும் என அறிக.

இவைகள் நான்/என்னால்/எனதோடு
கூடியிருப்பதால், இதை நாமரூப இறைவனிடம் எல்லாம்நீயென மாற்றிப் பிடிக்க வேண்டும்
என்றார்கள் ஸ்ரீமஹான்கள்.

அதாவது :— நான்/ என்னால்/ எனதை/ மாற்றி
ஓர் நாமரூபமுள்ள ஸ்ரீ பகவானிடம் எல்லாம்
நீயே / உன்னால் / உனதே / எனமாற்றினால் போதும்
ஸித்திகளிலும் / மந்திரங்களிலும் பெரும்

129

நன்மையை (வியாபார நந்தத்தை) விட பேரானந்தம் உண்டு என அறிக.

③ செய்படு வித்தைகள்:- இதில் "நம்" ஏவல்யும் உண்டு. தவறான ஓர் வழியில் இந்த மைகள் தயாரிக்கப்படுகிறது என உணர்க. இதை (கண்கட்டு வித்தையென சொல்வதும் உண்டு) வசிய மை என சொல்வதுண்டு. சிலர் துர் தேவதைகள் பலபலி பூஜைகளால் தம் வசம் ஆக்கிக்கொண்டு; பில்லி சூனியம் என பல வகைகளில் துர்ச் செயல்கள் செய்வதுண்டு. இதனால் வலிய கர்மாக்கள் செய்பவர்களுக்கும் செய்விப்பவர்களுக்கும் இயல்பாக வந்துவிடும். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கர்மா நிவாரணம் பெறுவர்.

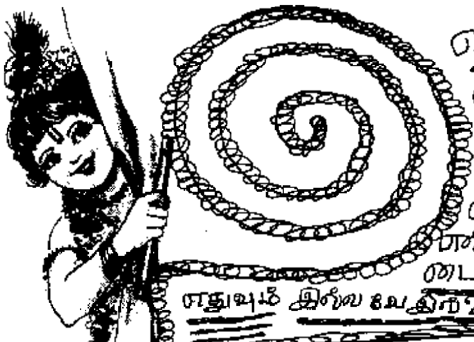

செல்வாகாசாதி விருகின்றனர் :- அனைத்து (130)
உலகங்களும் மாயாவின் சிருஷ்டியாகும்.
எல்லாம் மாயாவுடையதே.
எல்லா இயக்கமும் மாயாவுடையதே. மாயாவுக்கு அயலாக
எதுவும் இல்லை வெளிநிற்பும்.

கொழந்தே! நாமதேவ்! அஷ்டஸித்திகள் கற்றவரும்!
அபூர்வ மந்திர ஸித்திகள் பெற்றவரும்! கடுமையான
பலிபூஜைகள் செய்து "மை" வெளியினில் கண்கட்டி
வித்தைகள் கற்றவரும்! ஒரு பக்தனிடமும்!
ஒரு ஆத்ம ஞானியிடம்! செல்வாக்காசாகி
விருகின்றனர் எனை அறிவராயாக.

அவ்விருவரும் எந்த ஜீவனுக்கும் உபாதை
தராமலும்; தாம் பெருமலும்! ஆனந்த சுகஜீவியாக வாழ்பவர்கள் ஆவார்.

காரணம்:- இவ்விருவரும் நான் எனதை
வென்று; நாம் ராம் தானவர்கள் (யாம்) ஆவார் என அறிக.
ஜீவ கர்த்ருத்வம் எவரிடம் அணுவளவுமில்லையே.

முன்கூறிய மூன்றும் மாயாவிலிருந்தே வந்ததெனவும் சொல்லலாம். ஆகவே மாயாவை ஓர் பக்தனும், ஓர் ஞானியும்!

இ

தமக்குள் ஆக்கிக் கொள்கின்றனர் எனவுணர்க. ஆகவே ஓர் பக்தனிடமும், ஓர் ஞானியிடமும் வித்தைகள் தங்களே செல்வாக்காக விளங்குகின்றனர்.

அவர்கள் பரமஸாதுக்கள் ஆவர். ஸாதுக்கள் என்பவர்கள் நான்குவித ஆஸ்ரம தர்மங்களையும் கடந்தவர்களாகும். அப்படி "கடந்தவர்களுக்காகவே" இவ்வுலகம் கலியுகன் தம் கோர நிலையை மாற்றி, அமைதி சாந்தி மௌனசக்தியுடன்! ஆனந்தமாக! இருக்கும். இருக்கவைக்கும். உன் நிலையில் அவனும் நீயும் ஒருவனாகி விட்டீர்கள். என சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போதே,

எப்படி மாயாவை தமக்குள் ஆக்கிக்கொள்கின்றனர் ஞானிகள்? 132

ஸ்ரீபகவானும் பக்தனும் ஒன்றாகிவிடுகின்றனர். ஆத்மஞானியும் அவன் குருவும் ஒன்றாகிவிடுகின்றனர். ஆகவே லோக யோக மாயா ஆகிய இரண்டும் அவர்கள் வசம் ஆகிவிடுகிறது என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வக் கேள்வாய் மகுதி ரும்.

ஸ்ரீஞானேஸ்வரர் பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீபாண்டுரங்கனாகவே மாறிவிட்டார்.

ஸ்ரீ பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ பாண்டு ரங்கனை கண்ட மாத்திரத்திலேயே, ஸ்ரீ நாமதேவ்! ஆனந்தக் கூத்தாடினார். ஹே பிரபோ! ஹரே விட்டல! ஜகந்நாதா! ஜனார்த்தனா! ஜகன் மோஹனா! ஜகத்தோத்தாரா! சர்வ ஜீவ தயாபரா! சர்வேஸ்வரா! ஜகத்பதே! ஹே தயாநிதே! இந்த ஏழையிடம் இத்தனை கருணையா? யாம் ஏதாவது தவறுதவே செய்திருந்தாலோ! அபச்சாரம் செய்திருந்தாலோ! மன்னிக்க வேண்டும் பிரபோ!!

ஸ்ரீபரமாத்மா:- தப்பு தவறு! குற்றம் குறை! பழிபாவம்! என்பது ஏது கொழுந்தே?

ஸ்ரீ நாமதேவ்:- மனம் படைத்தவன் சொல்கிறேன் மாதவா!

ஸ்ரீஞானேஸ்வரர்! ஸ்ரீநாமதேவரை யாத்திரையாக அழைத்துச் சென்றது ஸ்ரீபக்த விஜய கதைகளில் உண்டு. அதில் இருவரும் தாக சாந்தி செய்த வரலாறும் உண்டு. மற்றும் சம்பாஷணைகள் எல்லாம் அவ்விருவர்களுமாக நேரில் தெரிந்தவை. அது அவன் தருணை எனை உணர்வார் உணர்க.

133

ஸ்ரீபரமாத்மா:— இது மனதின் (மனிதனின்) கூற்றே அறிவின் (ஆன்மாவின்) கூற்று அல்ல குழந்தே.

ஸ்ரீநாமதேவ்:— இதைச் சற்று விளக்குங்கள் கேசவா!

ஸ்ரீபரமாத்மா:— இவ்வுலகை எதால் காண்கிறாய்? எதால் கேட்கிறாய்? இவ்விரண்டையும் வைத்து உள்ளகத்துடன் எதால் பேசுகிறாய்?

ஸ்ரீநாமதேவ்:— முறையாக கண்ணால் காண்கிறோம். காதால் கேட்கிறோம். வாயால் பேசுகிறோம் கண்ணா.

ஸ்ரீபரமாத்மா:— கண் காணுமா? காது கேட்குமா? வாய் பேசுமா குழந்தே?

ஸ்ரீநாமதேவ்:— (உள் ஆழ்ந்து சிந்தித்தார்) தாங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு இப்படித்தான் என்னால் பதில் சொல்ல முடியும். உட் கருத்தை தாங்கள் தான் விளக்க வேண்டும் எம் ஐயனே!

ஸ்ரீபரமாத்மா:— நல்லது குழந்தே. மேலே கூறிய கண்! காது! வாய்! ஆகிய இம்மூன்றும் ஜன்னல்களே

கண்! காது! வாய்!
இவைகளை ஜன்னல்
என சொன்ன காரணம் :—
இந்த்ரியத் த்வாரங்களே
இத்த்வாரங்களின் வழியாகவே இந்த
மனமானது வெளி விஷயங்களை கிரஹித்துக் கொண்டு
தன் கர்ம காரியங்களை செய்வதால் ஜன்னல் என கூறப்பட்டது.

(134)

உள் இருந்து இயக்குவதும், இயங்குவதும்
மனம் ஆகும் என உணர்க. அதேபோல்
மனம் எண்ணவடிவில் இருந்து கொண்டு;
கைகளும், கால்களும் முறையே கொடுத்துப்
பெறுகின்றது. போக்குவரவு செய்து கர்மாவை
குறைவின்றி முடிக்கிறது என உணர்.
ஆனால் இவ்விரண்டும் மன எண்ணத்தாலும், மன வாக்காலும்
கர்மாவை நிறைவு செய்கின்றன என உணர்க. ஆனால்
இவ்வைந்தும் நான் ஒன்றல்ல ஒன்றுபடை
என நடைபெறுவதை கவனிக்க வேண்டும். ஆதாவது
எண்ணுவதும்! பேசிமுடிவு செய்வதும்! மனம்
ஆகும். அதை செய்து முடிப்பது ஜடமாகிய உடல் ஆகும்.
உடல் ஓர் பதுமையே! ஓர் கருவியே! முடிவில் மனமே.

இதுவே ஒரு காரியத்தில் [illegible]
மனம் [illegible]

இயங்குவதும்!
இயக்குவதும்!
மனமே:- உடல்
நான்! நான்! என கருதுவதால்
மனதியக்கத்தையும், அது இயங்கு
வதையும் உணரமுடியவில்லை அந்
பாபச்செயலை நான் செய்திறே
நான் செய்துவிட்டேனே! நான் செய்யப் போகிறேனே
என மனம் அறிகவாய்க்கிறது. இதுமனதின் செயலே.

முடிந்த முடிவில் அது பிரம்மமே என அறிக.

ஆகவே மண்ணாகிய உடல்; என்ன சொன்னாலும்!
அது ஜடமாக இருப்பதால்,
என்ன செய்தாலும் "ஆம்" (ஓம்) என
மௌனமாந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்கிறது.
உடல் ஓர் பதுமையாக இருந்து கர்ம காரியங்களை
செய்துமுடிக்கிறதேயன்றி உடல் கர்த்தா இல்லை என அறிக.
உடல் ஓர் கருவியே.

மனம் தம் எண்ணந்தால் செய்யும் புண்ணிய பாபங்களை!
எல்லாம் உடல்மீது போட்டு செயலாற்றிவிடுகிறது.
உடல் எவ்வித மறுப்பும் சொல்லாமல் செய்து முடித்து
விட்டு மண்ணாகவோ/சாம்பலாகவோ/ மாறி
பின் அணுவாகி அகண்டத்தில் கலந்துவிடுகிறது.

ஒவ்வொருவரும் செய்யும் கர்மாக்களையெல்லாம்; உடல் செய்வதாக
தெரிவதால்; ஒவ்வொருவனும் நான் நான் என மார்தட்டிக்கொண்டும்;
மற்றவரை நீ! நீ என சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டும்; உடல்மீது பழிபாவத்தை
போட்டு.

இந்த மனதை நான் (136)
எதிலிருந்து நீக்கி
விட்டால் போதும்.
கரையில் போட்ட மீனைப் போல்
மனம் துடிதுடித்துச் சாகும்.
உடனே இறைதரிசனத்தால் மனம்
அறிவாகி விடும். மனம் அறிவானால்
ஐக்யதாம்யம் நேர்ந்தது. அத்வைதம் ஒன்றே தோன்றும். இது
அனுபவ உண்மை.

பலபல, உயிர்) மீண்டும் மீண்டும் உண்டுபண்ணிக்
கொள்கின்றனர். மற்றோர் உண்மையை உணர்க.

இந்திரியம் செய்வது மனமே (1) என உணர்க.

அந்த மனதை அது இவன் யார்? இது யார்?? என
அறிவு ஊன்றி விசாரணை செய்தால் அவன் மாயா மகன் என தெரிவான் ஆகும்.

(2) இவன் இருப்பு என்ன என அறிவூன்றி விசாரித்தால்;
எண்ணம்! என தெளிவாகும். எண்ணத்தாலேயே
இருப்பும்! இயக்கமும் உடைய மனம்! மாயாவின்
மகனை இருப்பதால், அந்த மாயாவை யார் என விசாரித்தால்!

137

ஸ்ரீபகவானே இயக்கத்
தால் மாயா ஆகிறான்
ஆனால் மாயா பகவானல்ல
மாயாமாயாதான்.

ஸ்ரீபகவான்பர னைத்தன்யம்தானே

பர ... ஸின்

கண்டலைத்தன்ய ஸ்ரீபகவா
ஸ்ரீஜீவ அம்ஸமே

மாயா
ஸ்ரீன்பது தெளிவாகும் என அறிவால் அறிக.
அதாவது ஈசன் நிலையாகிய ஸ்ரீபரமாத்மா ஆகும்.

(இங்கு மாயா ஸ்ரீபகவானின் நிழல் ஆகுமென உணர்க)

மாயாவை ஸ்ரீபகவான் என ஏன் கூறுகிறேனென்றால்?
ஸ்ரீபகவான் குட அளவுள்ள (பரமாகிய) ஜலம் (ஆகும்). குடத்துடன்கூடிய
ஜலமல்ல. (பரத்திலிருந்து) குட அளவுள்ள ஜலம் (தானே) திரண்டெழுந்தபின்
நிழல் உண்டானது. அந்த நிழல் மஹாசக்திவாய்ந்தது.
அந்தசக்திவாய்ந்த நிழல், குட ஜலம் ஏழாமல் தோன்றி
நிழல் தோன்றியபின் (தான்) அந்த நிழல், குட அளவு ஜலத்திலிருந்து
ஓர் குட ரூபம் தந்தது. அக்குடரூபமே ஸ்ரீபகவானுக்கு.
ஆகவே ஸ்ரீபகவானையும், மாயாவையும், ஒன்றாக இணைத்து
ஸ்ரீபகவானை மாயாவு என்றார்கள் ஸ்ரீமஹான்கள்.

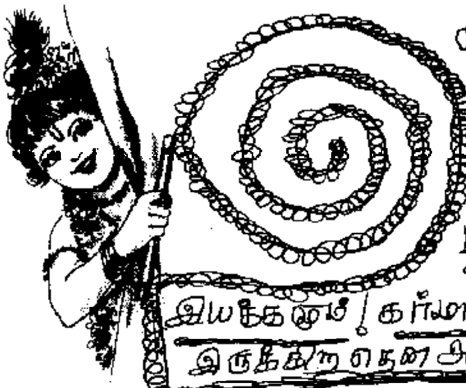

எண்ணமே மனம். 138

மனமே எண்ணம்

நான்! எனது! எண்ணமும்

மனமும்! ஜீவனும்!

அனேகமும்! கர்மாவாயும்! பிறப்பிறப்பாயும்!

இருக்கிறதென அறிக.

ஸ்ரீபகவானைப் போல் நாமும் (பர) கண்டமாய்த் தன்மயமே

ஆனால் அளவில் குறைவு. அவன் ஓர் குட அளவு

நாம்! ஓர் குவளை அளவு (ஜலமாகும்) ஜீவமாகும்.

ஆகவே ஸ்ரீபகவானும் நாமும் குடம்! குவளை! என்ற

தோற்றத்தில்தான் "(உபாதி) பேதமே" யன்றி (ஜலம் என்று) இருப்பில்

எந்த பேதமும் இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

3

இப்போது விசாரணையின் முடிவுக்கு வருவோம்.

குவளை அளவுள்ள ஜலைத் தன்மயமாக நாம் இருந்தாலும்

இந்த மனதின் எண்ணத்தால் நான் (என்னுடைய) எனது

என்ற அஹங்கார மமகாரத்தால் ஜீவன் என்ற

சீல் வைத்துக் கொண்டோம்.

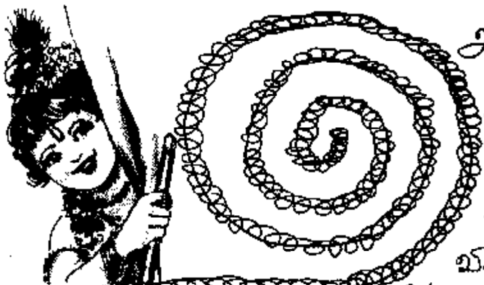

அந்த மன எண்ண
அசுத்தாவேயே ஒவ்வொரு (மனிதனும்) 139
மனமும். நான் தவறு செய்து
விட்டேனே எனதுடிக்கிறான்.
நான் எனதென்! எண்ண அசுத்தமானது எத்தனை
வலியது (கொடுமை) என உணர்க

அதாவது நாம்! சீல்லை வைக்கவில்லை. நாம் பரம்
மனம்! தன் சொரூபமான எண்ண
(மனமே)
த்தால்/சில்லை வைத்துக் கொண்டு.

நான், நான், என்று சொல்வதெல்லாம் மனமே!
கர்மாக்கள் சேகரிப்பதெல்லாம் ,, .
காமக்குரோதாதி குணங்கள் சேர்ப்பதும் ,, .
விருப்பு வெறுப்பு தோஷ எண்ணங்கள் ,, ,, .
முடிவாத புண்ணிய பாவ செய்கையை செய்வதெல்லாம் ,, .
அஞ்ஞானத்தினால் (அறியாமையினால்) இந்த
மனம் செய்யும் கர்ம காரியங்களையெல்லாம்
நான்! எனதென்று! அபிமானித்துக் கொண்டு;

140

(A) செய்த பாபம்!
(B) செய்யும் ,, !
(C) செய்யப் போகும் ,, !
ஆகிய இம்மூன்றும் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மூன்று மட்டைகள்தானே? (எல்லாம் பாபம்தானே) சர்வாரம்பணத்திலும் நான்! என்னால்! எனது! ஆகிய உடலின்மேல் உள்ள பற்றுதலால், மனதைக் கொண்டு, உடலை சுட்டிக்காட்டியே, (பேச்சு) பழக்க (செய்கை) வழக்க! தோஷத்தினால் கர்மகாரியங்களை தாமே ஏற்றுக்கொண்டு; சந்தேக கலக்க பயத்தினால்; தினசரி செத்து செத்துப் பிழைக்கிறான் மனம்சூழ் மனிதன்!!! இவன் எந்த விதமான எண்ணம் சொல் செயல்களிலிருந்து "நான், என்னால், எனது" "முழுமையாக நாசம்" செய்கிறானோ

இந்தொன்றும் நாசமானால் அதாவது ஜீவனே (141) நாசமானாயின் அதாவது ஆணிவேரே நாசமானாயின் மரம் எப்படி நிலைக்கும்? எப்படி பிழைக்கும்? அப்படியே பாப தோஷம் நாசமாகும் கட்டையாகி வந்த கர்வினை யோன்றே

அவன் அந்தவிறுடியே | கர்ம பந்தங்களிலிருந்து | விடுபடுகிறான் என உணர்க.

அந்தவிறுடியே
சந்தேகம் கலக்கம் பயம் | தாமே மறந்துவிடுகிறது.

" " " " மறந்துபோய்விடுகிறது.

" " " பின் இறந்தும் விடுகிறது

நான் என்னுடைய எனது | நசிக்க இறை & குரு உணர்விலே

(எல்லாம்) (எல்லாம்) (எல்லாம்)
நீயே! உன்னுடைய | உனதே | அவனன்றி அணுவும் அசையாது

என்ற 4 வேதமும் ஸ்திரமாக வேண்டும்.

142

மனதின் பழைய பாவங்களை மறந்து ஓர் நாமரூபமுள்ள ஸ்ரீபகவானிடம் எல்லாம் நீயே! உன்னைப்! உனதே என அர்ப்பணம் செய்த மறுவினாடி ஸ்ரீபகவானின் கைக்கருவியான மாயா (மனம்)

ஜீவன் இருப்புத்தன்மையை நாம்!

நம் அறிவால் விடாமல், எத்தனை யுகமானாலும்,

நாம் சாதனை செய்தோமானால் அத்தனையும் வியர்த்தமே.
அதாவது ஓடும் நதியில் மூட்டை மூட்டையாக புளியை
கரைத்தால் எப்படி பலன் தராதோ அப்படியாகிவிடும்.
நன்றாக கவனி! உள் ஆழ்ந்து கவனி! நேர்மையாக
உணர் கொடும் கொடும் தோஷ பாபத்தை "செய்துவிட்டேனே"
என மனம் நொந்து, வெந்து சாம்பலாகின்றாயே!
எந்நிலையிலும் "நான்" ஒழிந்து நாசமாக வேண்டும்.
எப்படி என்று ஸ்ரீ பகவான் பொருள்! ஸ்ரீ பகவானே!

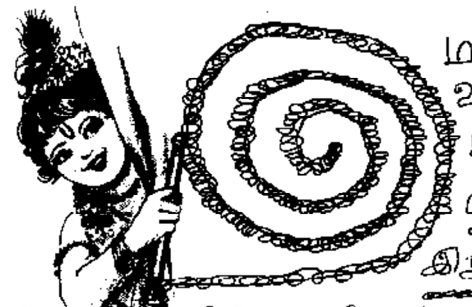

143

மனதின் செயல்கள் உடனே மறக்கவும் மன்னிக்கவும், உடனே அவனை செய்யவும் செய்வயுறும் இதரகஸ்யமாகவே இருந்தது. இன்று உங்களுக்காக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மூன்றையும் ஒன்று நீக்கி ஸ்ரீபகவானுக்கு ஸ்ரீபகவானுக்கு கொடுக்கிறேன்

என்று கர்ம காரியங்களை நேர்மையுடன்

செய்யும்போது ????????????????

கொடுப்பவன் நீ எங்கே? (இருப்பாய்) வாங்குபவன் அவன் எங்கே? (இருப்பான்)

கொடுத்துப் பெறும் பொருள் எவருடையது?????

எல்லாம் "ஒருவனுடையது" என ஆகிறதல்லவா!

அப்படியானால் புண்ணியபாபமெங்கே???

" தோஷ குணசெய்கைகள் எங்கே???

" அக்கர்மாவுக்கு எவர் பொறுப்பு???

நீ ஏது????? நான் ஏது????? அவன் ஏது?

உபாதி வேதம்

நாமும் ஸ்ரீ பகவானும்
பர அம்சமாக இருந்தாலும்
குவளை & குடம் என்று தோற்
றந்தால் பரஜலம் மறைபடுவதால்
அது "உபாதி" என உண்டாயதால் அவ்வுபாதைகளை
உபாதிபேதம் என ஞானிகள் சொல்வார்கள்.

நான் என்னுடைய எனது! நாசமாகாமையில்
கடும்பாவம் செய்துவிட்டேனே என்ற துக்கம்
உன்னை பாடாய்ப் படுத்துகிறது என அறிவால் உணர்க.

இங்கு ஒரு கேள்வி எழலாம்?

கேள்வி:— நான்! என்னுடைய! எனது என்ற மூன்றும்!
நாசமானால் செய்த பாவம் தான் இல்லாமல் போகுமா?
செய்யப் போகும் பாவத்தை நான் தடுத்து இல்லாமல் செய்து விடலாமா?

விடை கீழே காண்க:— உன் எண்ணம், சொல், செயல்
இம்மூன்றிலிருந்தும் முழுமையாக நீ எந்த விநாடி விடுபடுகிறாயோ!
அந்த "விநாடியே" உன்மனம் அறியாமல் விடுகிறது.

ஸ்ரீ பகவானின் மாயா! உன்னை (உண்மையை) 145

தம் வசம் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் :—

நீ பரிசுத்தமானவைத் தன்மையே! நான்! என்றால்! எனது! எனும் உன்னை மூடியிருப்பதால் உன்னை இங்கு "ஜீவன்" என்று உபசார வசனமாகவே சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே

நான் எனதற்று! நீ! உனதற்ற தன்மையினால் நீ ஸ்ரீ பகவான்! அம்சமாக்கி ஆக்கி விடுகிறாய்.

அதாவது ஸ்ரீ பகவத் குணானுபவத்தை பெற்று விடுகிறாய்.

அங்கு தோஷ குணங்கள் நாசமான தன்மையினால்;

(1) எண்ணங்கள் அசுத்தமே சர்வ நாசமாகும்.
(2) கடும், சுடும், கபட வார்த்தைகள் சர்வ நாசமாகும்.
(3) பாப தோஷ செய்கைகள் செய்து இருந்தாலும், செய்ய இருந்தாலும் தானே இல மெள்ள மறைந்து விடும். ஆனால் இது ஸத்தியம்.

இது மஹா "லக்" மாயாவின்/ காரியம் ஆகும்.

எண்ணங்கள் எழாது! வார்த்தைகள் வராது! செயல்கள் செய்ய முடியாது!

(146)

சாஸ்வதமான உன்னை
மூடியிருக்கும் நான்,
என்னுடைய எனது
(திரையை) நாசம் செய்வதுவே
மனதின் வேலை. இக்காரியத்
தையே மாயா உன்னைச் சேர்த்துக்
கொள்ளும் என்று உபசாரமாக
சொல்லப்பட்டது. இதில் உன் காரியம் ஒன்றுமில்லை.
எல்லாம் மனமாயாவின் காரியமாகுமென உணர்.

ஆகவே பாபம் செய்கிறேமே என்றும்;

"(செய்து விட்டோமே)" செய்யப் போகிறேமே";

களங்கம்

சந்தேகம் கவலை பயம் வேண்டாம்.

செய்த செய்யப் போகும்,

"நான்"/"என்னுடைய"/"எனது" செய்யும் பாபங்களின் கர்த்தா ஆகும்.

இவையொன்றையும் நாசம் செய்தவுடன் ஸ்ரீபகவானின் மாயா "உன்னை"

(உன் மனதை) தன்வசம் சேர்த்துக் கொள்ளும் என உணர்க.

சொல்லித்தனன்

ஆகவே பாவச் செயல்களுக்குத் துக்கம் அச்சம் வேண்டாம் என

ஸ்ரீபரமாத்மா (ஸ்ரீபாண்டுரங்கன்) விராட் சொருபத்தில் நின்றான்.

ஸ்ரீபக்தனான ஸ்ரீநாமதேவ் விட்டல், விட்டல், விட்டல், என்று

தரிசனம் செய்து கொண்டே ஸ்ரீபகவானை நகரம் வலம் வந்தார்.

அந்நிலையில் இருவரும் அந்தர் தியானமானார்கள்.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

தஜ

பாபா நாமதேவ்.

ரகஸ்யம்.

ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மா / ஸ்ரீ ஸின்மயா மிஷனில்
தங்கி இருந்த போது வந்தார். அவர் ஹிமாலயாவில்
அந்தப் வைத்தியம் ஸத்ஸங்கம் நடத்திய காலத்தில்
பல முறை, ஸத்ஸங்கத்தில் கலந்து கொண்டவராகும்.

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- ஹே அம்பாளையா பாஜீ ஓர்
சிறிய விளக்கம் தேவை? இதுவரை எந்த ஓர் மஹாத்
மாவும் / வெளியிடாத ரகஸ்யங்களை தாங்கள்
வாயிலாக நாங்கள் அனைவரும் கேட்டிருக்கிறோம்.
அதாவது திரிகர்த்தாக்களும் / வரவும் & மறைவும்
இல்லாதவர்கள் என்றும்; இருப்பு ஒன்றே உடைய
வர்கள் என்றும்; ஸ்ரீ விநாயகனும் / ஸ்ரீ முருகனும் /
வரவும் & இருப்பும் உடையவர்கள் என்றும்;
மறைவு இல்லாதவர்கள் என்றும்; ஸ்ரீ ராமனும் /
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் / வரவு & இருப்பு & மறைவு /
இம்மூன்றும் உடையவர்கள் என்றும்;
தாங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

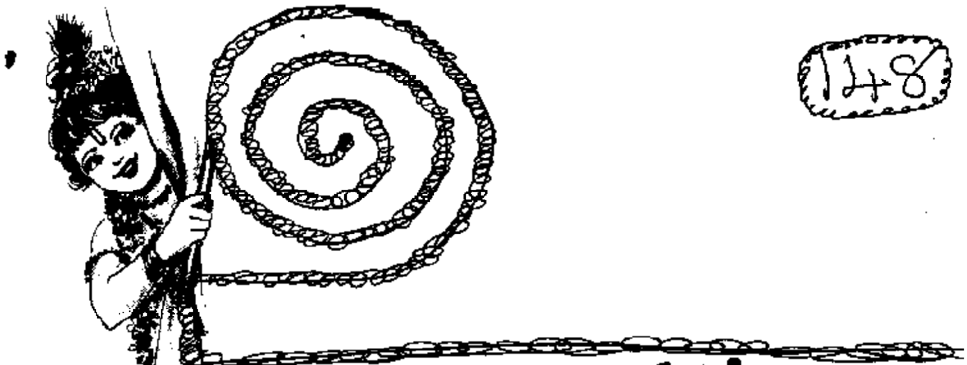

148

எங்களுடைய கேள்வி என்னவென்றால்;
ஸ்ரீராமனும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனும், வரவு & இருப்பு & மறைவு, ஆகிய இம்மூன்றும் உடையவர்களாக அறிகிறோம். இவ்விருவரில் ஸ்ரீராமன் & ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவர்களின் மறைவை பற்றிய விளக்கம் தேவை?
காரணம்:— இவ்விருவருமே பஞ்சீகிருதம் பண்ணப்படாத சூட்சம (மாயா) வடிவை உடையவர்களாக தாங்கள் மூலம் அறிகிறோம். அவ்விரு மாயா தாவங்களும் (1) எப்படி மறைந்தது? (2) ஏதாவ் எதனுள் மறைந்தது? அவர்களாக தாவத்தை விட்டார்களா? அதுவாக மறைந்ததா?
இம்மூன்று கேள்விகளுக்கும் சற்று விளக்கமாக பதில் தர வேண்டுகிறோம்?
அவனாகவே தாங்கள் இருப்பதால் தாங்களையன்றி இக்கேள்விக்கு விடை தரயாவருளர்???
வைத்தியம்:— (அதிபவமாகவே சிரித்து விட்டது)
அவனாகவே தாங்கள் இருப்பதால் என்ற ஓர் வாக்கு வந்ததே அது எப்படி பொருந்தும் மஹாத்மா?

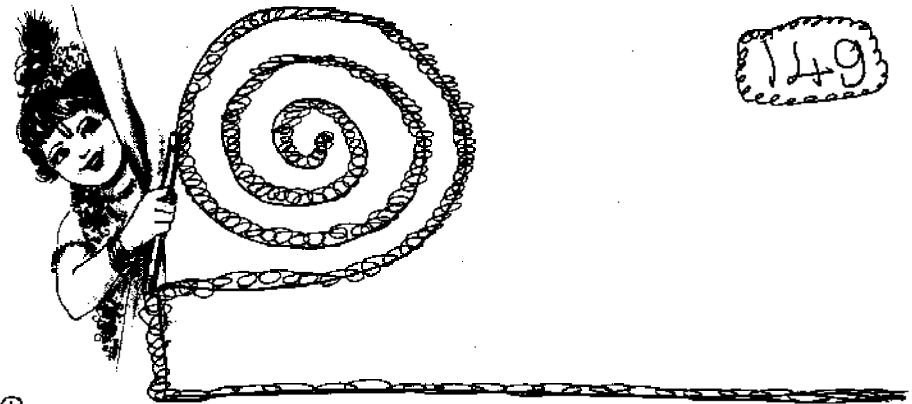

ஸ்ரீமஹாத்மா:— இக்கேள்விக்கு யாம் விளக்கம் தர ஆரம்பித்தால் தாங்கள் ஓடிவிடுவீர்கள் பாபா.

வைத்தியம்:— (அவர் வாயை பொத்திக் கொண்டே) பொறுங்கள். சரி சரி பொறுங்கள் மஹாத்மா. அவனே விடை தருகிறான் கேளுங்கள் (அவர் கையெடுத்தார்)

ஸ்ரீமஹாத்மா:— அவன் என்றால் எவன்?

வைத்தியம்:— அவனே! தாங்கள்! தாங்களே அவன்! அவனும் தாங்களுமே யாம்! (அவர் உடனே எழுந்து அம் வைத்தியத்தின் வாயை பொத்தினார்)

ஸ்ரீமஹாத்மா:— பொறுங்கள் பாபா பொறுங்கள். வார்த்தையின் மாயாஜாலத்தில் தாங்கள் வெல்ல முடியுமா பாபா? இனி தாங்கள் எம் கேள்விக்கு விடை தாருங்கள் பாபா???

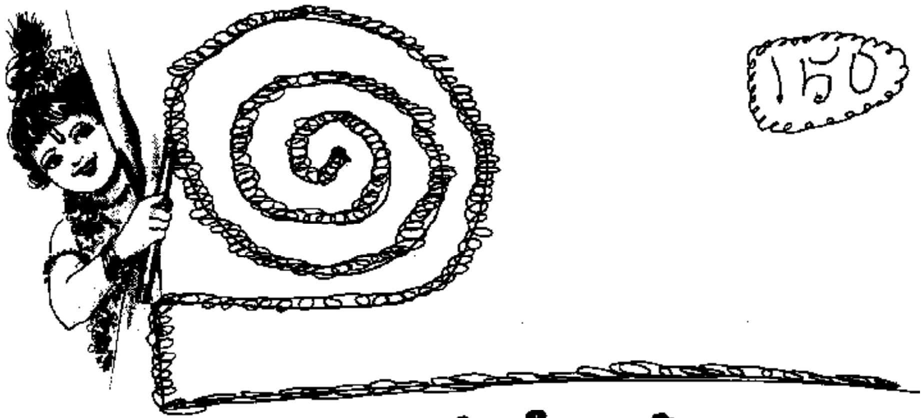

வைத்தியம் :- இவ்வாக்கும் தாங்களுடையதே.
தாங்களும் அவனும் ஒன்றே. எல்லாம் அவனே.
அவனே எல்லாம். அவனன்றி அணுவும் அசையாது
இனி விடையை கேளுங்கள் மஹாத்மா !!!

(1) ஸ்ரீராமன் :- ஸ்ரீராமனுடன், பரதன்,
லக்ஷ்மணன் சத்ருக்னன்! ஆகிய
நால்வரும்! பாயாசத்தில் பிறந்ததாக கதை
சொல்வர். தர்ம நீதியின் பொருட்டு, அது
பொருந்தும்.

இந்த நால்வருமே! (பாயாசம்) ஜீவ அம்சமாக
தோன்றியவர்களென்று
ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

ஸ்ரீராமன் பரதன் லக்ஷ்மணன் சத்ருக்னன்! ஆகியோர்
(ஸ்ரீமந் நாராயணன், சக்கரம், ஆதிசேஷன், சங்கு) என
நான்கும் கதைபோல் உண்டு என அறிக.

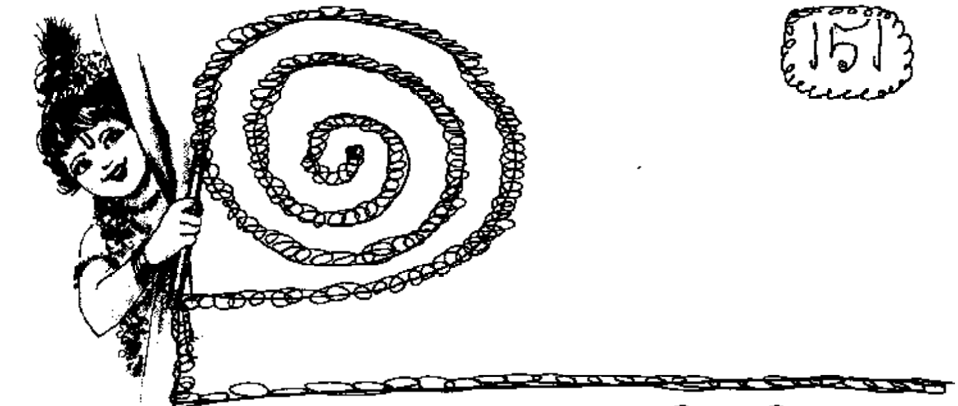

இந்த உண்மையை உணரவேண்டும்:-

ஜலம் லோகமாயா என்றும்; ஆகாயம் யோக
மாயா என்றும் ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
(கடலும், ஆகாயமும் நீலம் ஆகும்.)
இந்த நால்வரும் பால் கடலில் தோன்றிய உப்பு
பதுமைகள் எனச் சொல்லவாம். ஆகவே இவர்கள்
அவதாரம் பூர்த்தி ஆனதும்; ஓர் நாள்!
ஸ்ரீகாலதேவன் ஸ்ரீராமஜி சந்தித்த திருத்தனமைய
ஸ்ரீகாலதேவன்:- தேவாதி தேவா! பிரபோ!
தாங்கள் அவதார காலம் பூர்த்தி ஆனது. ஆகவே
தாங்களுடைய பாற்கடலில் உள்ள ஸ்ரீ அன்பர்கள்
அனைவரும் தாங்கள் வருகைக்காக காத்திருக்கின்றனர்
தாங்கள் திருவை எங்கள் பாக்கியம். எமக்கு
விடை தாருங்கள் பிரபோ! எனப் பணிந்தான் நம்
ஸ்ரீகாலதேவன்.

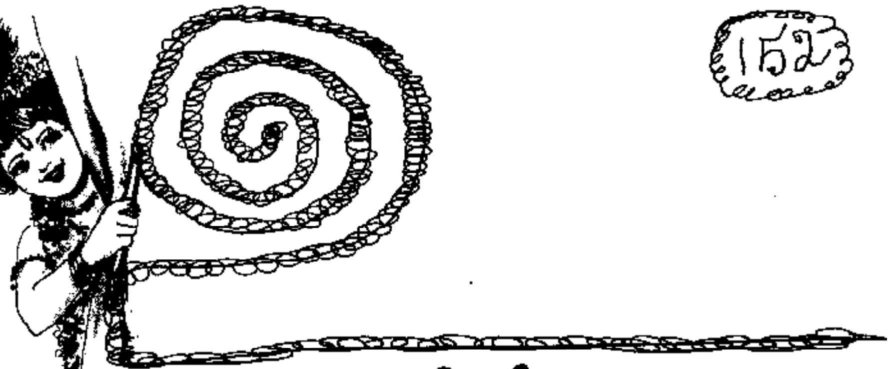

ஸ்ரீராமன் :- நலமே சொன்னாய்! நலமே செய்தாய்! காலதேவனே! யாமும் காலத்திற்காகவே காத்திருந்தோம். குறிப்பிட்ட காலத்தில் வருவோம்.

(காலமோ! கூட அம்மோ! ஏதோ ஒன்றை எடுத்துவிட்டால் அதன் காலத்துக்கு கட்டுப்பட்டே ஆகவேண்டும்.)

உன் விண்ணப்பத்தை பணிவோடு ஏற்றுக்கொண்டோம், என திருவாய் மலர்ந்தருளி காலதேவனை அனுப்பி வைத்தான் ஸ்ரீராமன்.

இந்த சம்பவத்தை சாலித்துவாரத்தின் வழியே கவனித்து கேட்ட லக்ஷ்மணன், தம் சகோதரர்கள் இருவரிடமும் சம்பவத்தை சொன்னான். அம்மூவரும் நாம் வந்த காரியம் பூர்த்தி ஆனது என கருத்தில் கொண்டு, குறிப்பிட்ட காலத்தில் அம்மூவரும் அருகில் இருக்கும் சராயு நதியில் இறங்கி நதி வழியாக சமுத்திரத்தை அடைந்து,

(கண்ட பார் கடல்)

153

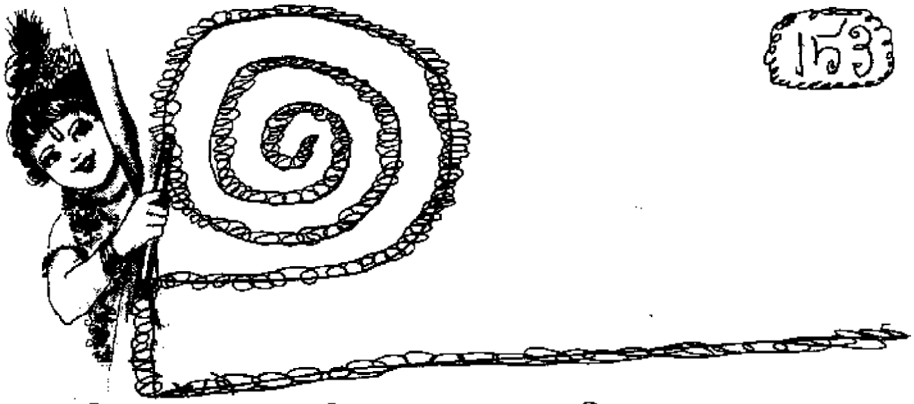

கரைந்து, கலந்து, மயமாகி, தங்கள் யதாஸ்தானத்திற்கு சென்று, அவரவர் காக ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து பிரபுவின் வருகைக் காத்திருந்தனர்.

இங்கு!

ஸ்ரீராமனும் குறிப்பிட்ட காலத்தை கணித்து, அதன்படியே சரயுநதியால் ஜலத் இறங்கி, தம் யதாஸ்தானமாகிய சமுத்திரத் அடைந்து, உப்புதுமையென கரைந்து, கலந்து, கண் சமுத்திரமாகிய பேரானந்தத்தில் (பாற்கடலில்) மயமானான் ஸ்ரீராமன்.

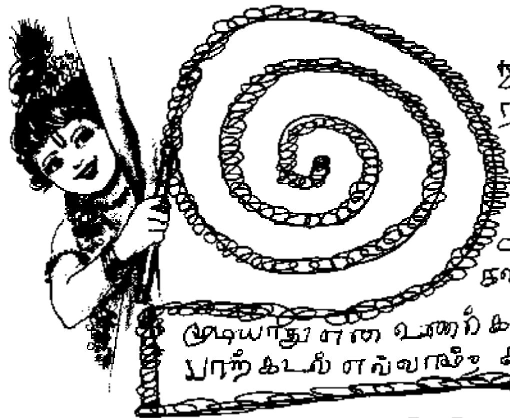

157

கண்டசமுத்திரத்தில் கலந்தால் தான் மீண்டும் மீண்டும் அவதாரம் எடுக்க முடியும் அகண்டாகாரசமுத்திரத்தில் கலந்தால் அவதாரம் எடுக்க முடியாது என உணர்க. கைலாயம் வைகுண்டம் பாற்கடல் எல்லாம் கண்டசமுத்திரமாகும்

கண்டசமுத்திரத்தில் கலந்தால் தான் மீண்டும்
மீண்டும் அவதாரமெடுக்க முடியும் என அறிக.
லோக & யோகமாயாக்களின் இருப்பிடம்
கண்டசமுத்திரமாகும். அப்படியானால் தான் செயல்படுத்தவும் முடியும்.
செயல்பட முடியும்/ பாற் கடல் & வைகுண்டம்
& கைலாயம்! போன்ற இடங்கள் எல்லாம்,
கண்டசமுத்திரமென்று ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். (அது பேரானந்தமாகும்.)
ஸ்ரீராமன்/ தர்மம் & நீதியுடன் தோன்றியவராகும்.
மனமும் கோடி குணங்களும் அவனிடம் இல்லை.
தர்மம் என்பது கொடுத்தல் வாங்கலாகும்.
நீதி என்பது வாக்காகும். அவன் காலத்தில்
அசுரகூட்டம் அதிகம் இல்லை. விரல் வைத்து
எண்ணும் அளவில் தான் இருந்தார்கள்.
அவன் காலத்தில் மனம் & போராட்டம் இல்லை.
அறிவே பெரும்பாலும் ஸ்திரமாக இருந்தது.

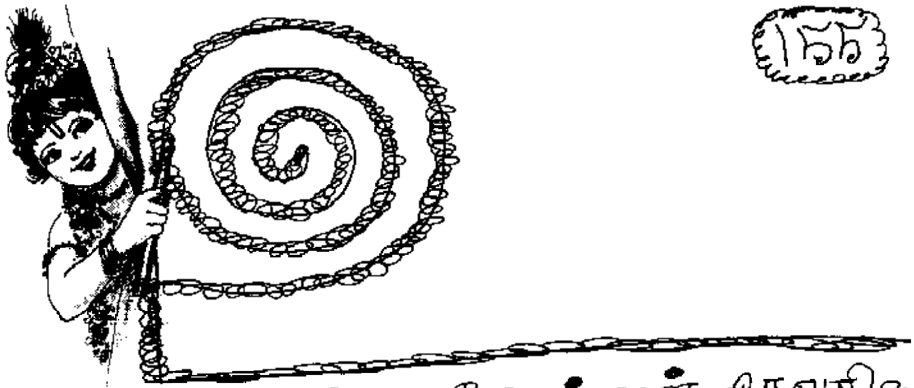

உ ஸ்ரீகிருஷ்ணன் :— ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தேவகி வசுதேவர்முன் பாக தோன்றினன். தேவகிக்கு கர்ப்பம் உண்டானது போல் ஓர் தோற்றத்தை போகமாயாவினால் காட்டினன். கருவறை வாசம் செய்யவில்லை. தோன்றிய தோற்றமே சோப்பின் நுரை ஒன்று சேர்ந்தால் எப்படியோ, அப்படி ஓர் தோற்ற உருவுடன் சிசு கிருஷ்ணன் இருந்தது என உரைவும். அச்சிசுவை அப்படியே தூக்க இயலாது. முடியாது. ஓர் வஸ்திரத்தால் போர்த்தியே தூக்க வேண்டும்.

கருத்து இரத்தம் இல்லையென்ப தேஜஸ்திய

ஸ்ரீ கிருஷ்ண தோற்றம்

தோற்றுவித்து (156) கொள்கிறோம் என்ற வாக்கை ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரத்திற்காக சொன்னதாகும். யாம் எம்மை தோற்றுவித்துக் கொண்டால் தான் எம் ஸங்கல்பத்தின்படி யாம் நடக்க முடியும். துஷ்ட கோர நோய்களை அழிப்பதற்காகவே அவ்வாறு சொன்னதை உணர்க.

சூரன்! அசுரன்! துஷ்டன்! பூதம்! இவைகளை ஸம்ஹாரம் செய்யவும்! நல்லவர்களை காக்கவும்! தோன்றிய தோற்றமாகும். இவ் கீதா வாசகம்:

தர்மம் மறைந்து (அழியாது); அதர்மம் (நிலைக்காது) மேலோங்கும் போது; அப்போதைக்கப்போது (அதர்மத்தை அழிக்க) யாம் தோன்றுகின்றோம் என சொல்லவில்லை. (யாம்) எம்மை தோற்றுவித்துக் கொள்கிறோம் என்றான்.

(A) தோன்றுகின்றோம்:— எம் இச்சைப்படி யாம் தோன்றுகின்றோம்.

மேலும்!

(B) தோற்றுவித்துக் கொள்கிறோம்:— நிர்ப்பந்தத்தின் எம்மை தோற்றுவித்துக் கொள்கிறோம்.

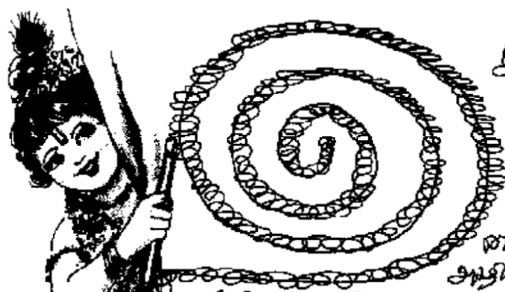

துஷ்ட, தோஷ வக்ர 157
குணங்களெல்லாம்
ஸத்வகுணத்தால்
அழிக்க முடியாது. துஷ்டகுணத்
தை துஷ்டகுணத்தால்தான்
அழிக்க வேண்டும் அழிக்க முடியும்.
தம்மிடம் துஷ்ட குணத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு
ஒன்றுடன் ஒன்றை மோத விட்டு இரண்டையும் நாசம் செய்து
இரண்டையும் விட்டுவிடுவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஏனெனக்
காரணம்:

மனம் & தோஷ, வக்ர குணங்கள்

நிறைந்த காலமாகும். அதாவது வஞ்சகம் & கபடம்! சூழ்ச்சி & பொய்பித்தலாட்டம் நிறைந்த கலி.

இவனால் அழிக்கப்பட்ட தீயோர் கணக்கிலடங்கார்.

இதன் ரகஸ்யம்:-

இவர்களை அழிக்கும் போதெல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம்
வேகம்! கோபம்! விரோத குரோதம்! வஞ்சினம்!
முதலிய குணங்கள் இவனிடம் இருப்பதில்லை.
மாறாக புன்முறுவல் ஒன்றே!
இவனிடம் உண்டு. முள்ளை முள்ளால்
எடுப்பது போன்று, வஞ்சகம், சூழ்ச்சி, பொய்மை!
வஞ்சகம் சூழ்ச்சி பொய் இவைகளை
தம்மிடமும் இருப்பதைப் போல் காட்டி

பண்முறுவல் (158)

எதிராளியின்
தொனே வார்த்தைகள்!
" செய்கைகள்!!
" குறைசயங்கள்

ஆசைவ் அ... அவனிடம் இல்லை

கோப, தாப, வேக, அவசர, அசுர, ராக்ஷத

அறுத்துவிட்டு புடம்

ஒன்றுடன் ஒன்றை மோதச் செய்து. இரண்டை தூர எறிந்துவிடுவான்.

அவனை அறிந்தோர் அறிவர். இது அதிரகஸ்யமானது. ஏனையோர் அறியார்.

இவனிடம் தர்மம்/நீதி இவையனைத்தோன்றும்.

புறத்தில் அவை தோற்றுவதில்லை. மனக்கண்ணுக்கு தோற்றுது. அறிவுக்கண்ணுக்கு மட்டும்தான் இவை தோற்றும். இருந்தாலும் வாய் படைத்தோர் இவனிடம் தர்மம் நீதி இல்லை என்றே சொல்வர். தோற்றம் வரத்தும் செயலும் மாறுபட்டதைப் போல் தோற்றும்.

ஆசை? ஐயம் அங்கு பிரகாசிக்கும்.

அங்கு நாம் / ஆணவம் இல்லை யாம் ஆணவன்.

நாம்:- ஸ்ரீபகவானின் இணைந்த விசிஷ்டாத்வைதம். | யாம்:- பரந்தோடு இணைந்த சுத்த அத்வைதம்.

குணங்கள் அகத்திலும் முகத்திலும் செய்கைகளிலும் தாண்டவம் ஆடுவதை கண்டு; அந்நாளும் என்றும் அறியாமையை கண்டு ஐயோ பாவம் குணங்களை விடமுடியாமல் இப்படி அவஸ்தைபடுகிறானே என்ற பரிதாபபுன்முறுவல் என உரைக்க.

169

உதாரணம் :- ஸ்ரீமத் பாகவதம் சொல்வதாவது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு 16,000 மனைவியர் என்றும்; ஒவ்வொரு மனைவியரிடமும் 10 குழந்தைகள் ” கூறி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பெரிய ஸம்ஸாரி ” கூறுகிறது. ஆச்சர்யமாக இருக்கிறதா? ஆனால் கண்ணனின் ஸத்திய வாசகம்: யாம் நைஷ்டிக பிரம்மச்சாரியே என்பான்

ஸத்யம் :- ஸத் = உண்மை. யம் = உண்மையாகவே இருக்கிறது என்பதே பொருளாகும். ஆகவே நம் கண்ணன் கூறுவது :- நான், எனதற்று, ஜீவனை நாசம் செய்து, நாமாகி, ஈசனை அடைந்து; யாம் ஆகி, ஈசனையும் நாசம் செய்தவனையே அவனே அந்த அத்வைதி என்றான்.

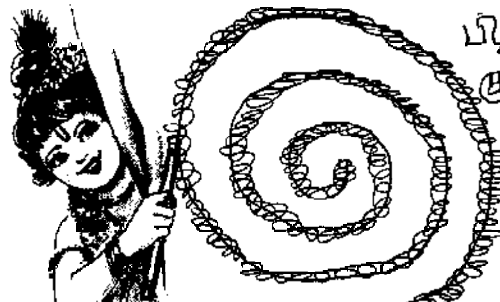

பிறந்த ஒரு மாத குழந்தை பூதனையை கொல்கிறது. (60)
தூளியில் படுத்திருக்கும் ஆறுமாத குழந்தை சகடாசுரன் என்ற அசுரனை வதம் செய்கிறது. 2 வயது சிறுவன் திரிவனர்த்தன் என்னும் அசுரனை கொல்கிறது.
ஐந்து வயதிற்குள்ளேயே அனேகரை வதம் செய்கிறது.

கலியுக தோஷ நிவர்த்திக்காக

வந்ததே "கண்ணன்" சொரூபம் ஆகும்.

என்பது ஆதி நம் மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்!!!!

"எதால், எந்த ஒருவன், அழிக்கிறானோ?

அதால் அவனுக்கு அழிவு ஏற்படும்"!

என்று முழங்குகிறது நீதிசாஸ்திரம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பெருமாளும் ஆயுதங்களினாலேயே, அனேகரை வதம் செய்தான்.

ஐந்து வயது இவன்
காளிங்கன் என்ற
சர்ப்பத்தை
துரத்தி விடுகிறான்
ஏழு வயது சிறுவன் கோவர்
த்தன கிரியை தம் சுண்டு
விரலால் தூக்கி 7 நாள் குடை
பிடிக்கிறான்

|61|

கொடுத்தான்.
(அனேகருக்கு மரணத்தை
தானும் மரணத்தை ஏற்றான்)

அதன் காரணமாக: ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் **தம்**
மாயா தாவத்தை பாணம் என்ற ஓர் ஆயுதத்
தாலேயே **தன் மரணமாக** ஏற்றுக்
கொண்டான். காரணம்:— ஸ்ரீராமாவதார
காலத்தில் தாம் வாலியை மறைந்திருந்து பாணம்
தொடுத்து வதம் செய்தான். அக்கர்மகாரியத்தை
முன்னிட்டு: வாலியே ஓர் வேடனாகத் தோன்றி.
பிராமண சாபத்தால் யாதவ குலத்தை அழித்த ஓர் (இரும்புக் கூழ்)
இரும்பு துண்டால் பாணத்தால் தம் தாவடியை
தாமே வலுவில் ஏற்றுக் கொண்டான் என உணர்க.
மரணம் இவனை நெருங்கவில்லை. மரணத்தை இவன் ஏற்றுக் கொண்டான்

7 வயது சிறுவன் குவலயாபீடம் என்ற யானையையும், இரு பெரிய மல்லர்களையும், தாய்மாமன் கம்சனையும் வதம் செய்கிறான். இச்செய்கைகள் மனம் உடைய பாமரர்களால் நம்ப முடியாது. அறிவுடையோர் அவன் மாயாவினைச் செய்து முடிக்கிறான் என்று ஐயம்; செய்ய முடியும் என்றும் நம்புவர் என உணர்க.

162

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மரணம் பற்றிய விளக்கம்.

(1) ஸ்ரீகிருஷ்ண தேகம் பஞ்சீகிருதம் பண்ணப்பட்ட தேகமல்ல. மாயாவின் தேகம்.

(2) ஜலம் & நுரை இவை இரண்டும் கலந்த ஓர் இருப்பு இல்லாத **தோற்ற** மாத்திர மாயா மான தேகம்.

(தோற்றம் தோற்றுவது)

(3) ஜலம் = யோகமாயா. நுரை = யோகமாயா.

நுரை வெடித்து மயமாகும் நேரம் மட்டும் தோன்றும் ஓர் நிலை நிறம் (ஸ்ணகபுரு) யோகமாயா ஆகும்.

(4) ஜலம் வேறு, நுரை வேறல்ல. ஜலமில்லாமல் நுரை இல்லை. நுரை இல்லாமல் ஜலம் உண்டு. இயக்கத்தில் இரண்டும் உண்டு எனச் சொல்லலாம். அதாவது யோகமாயா இல்லாமல் யோகமாயாவுக்கு வேலையில்லை. யோகமாயா இல்லாமல் யோகமாயா! இருந்தும் பிரயோஜனமில்லை என அறிவால் உணர்க.

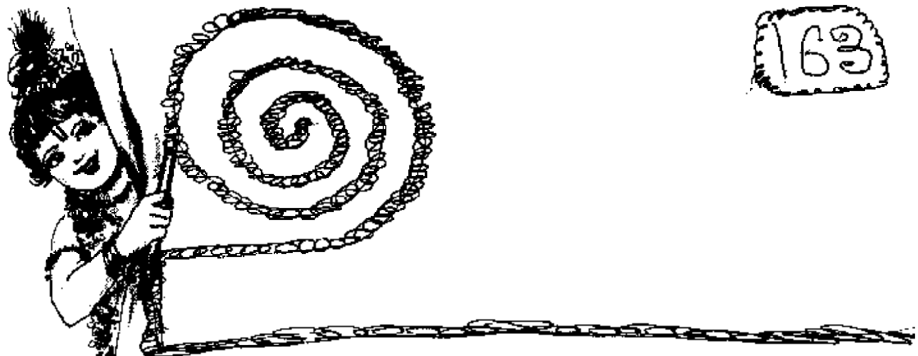

5) ஆகவே இவ்விரண்டும் இணைந்து கலந்ததே
ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் **மாயா** வடிவமாகும்.

A) குழந்தை = சோப்பு நுரையின் மொத்த வடிவம்.
B) பெரியவன் = இளம் நுங்கு போல் அதிமிருதுவானவன்.
C) வாலிபன் = வலுத்த ,, ,, சற்று கடினமானவன்.
D) தாவம் விடும் வரை = உள்ளே வெள்ளியுடன் கூடி கடல் நீலம் கலந்தவன். வெளியே ஆகாயம் & கரு நீலம் ஆனவன். சுத்த கருமை என்றும் சொல்லலாம்.

ஆனல் **குருதி** என்ற ரத்தம் இல்லாதவன்.

குருதியாலேயே சொந்த பந்த பாசப்பிணைப்பு உண்டாகிறது

பாசம் அறியாதவன். **அன்பே** வடிவானவன்.

164

இப்பொழுது கேள்விக்கு வருவோம்.

ஓர் உயர்ந்த மரக்கிளையில் கூர்ம
ஆசனம் போட்ட வண்ணம் கண்களை மூடி
ஹரிதுயில் (அறிவுடன் கூடிய சமாதியில்)
அமர்ந்திருக்கிறான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். அங்கு
விதி வசத்தால் (தூல முடிவின் கருணையால்)
முன்கணத்தை பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம்;
முன் ஜன்ம வாலி, இச்ஜன்ம வேடுவனாக வருகிறான்.
அவன் மாயையினால் அம்மரத்திலிருந்து, ஓர்
பறவை சப்தம் தானே கேட்கிறது. வேடன்
அணைந்து மரத்தை பார்த்தான். அங்கு மேல் கிளையில்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஓர் திருவடி மட்டும்

மெல்ல அசைந்த நிலையில் வாலியை

(வேடுவனை) இங்கிருக்கிறேம் "எம்மையார்"!

"எம்மைப்யார்"! "எம்மைப்யார்" என்ற சைகை காட்டி

அழைப்பது போல் அத்திருவடி! (அசைந்தது)

வாலியை (வேடுவனை) அழைத்தது.

அவனை ஆட்கொள்ள. (அவனை ஆண்டு விளையாய கொல்வ.)

குறிப்பு:- ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தம் மாயாவதாரத்தை விடும் முன்பாக, அவ் வேடுவனுக்கு முன் ஜன்ம வாஸனையைக் கொடுத்து அவனையும் ஆனந்திக்கச் செய்து, சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பினான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

166

1-30 மணி அளவில் தோற்றியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மாயா தாலம் வேடன் எய்த அம்பு பட்டு கீழே விழுந்தது. அது மாயா வாக இருப்பதால் அதிக நேரம் தோற்றுது. அகவே ஒன்றரை மணி நேரம் மட்டுமே தோற்றியது. பின் மறைந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காட்டிய அதிசயம்!

ஓர் புறவை அமர்ந்திருப்பது போல் தோன்றியது. (தோற்றச் செய்தான் அம்மாதவன்) அம்புக் கூட்டில் கரத்தை வைத்தான் வேடுவன். அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்காகவே காத்திருந்த பாணம் அவன் கைக்கு வந்தது. அப்பாணத்தை எடுத்தான். தொடுத்தான் வில்லில். விட்டான் பாணத்தை. சென்றது பாணம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருவடியால் சரண் புகுந்து அவனுள் மறைந்தது பாணம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மாயா தாலம் 1-30 மணி அளவில் தோற்றியது.

பஞ்சீ கிருஷ்ணன் பட்ட குருதியுடன் கூடிய தாத்

தாலம் போல் மரக்கிளையை விட்டு கீழே உள்ளாய் திவ்

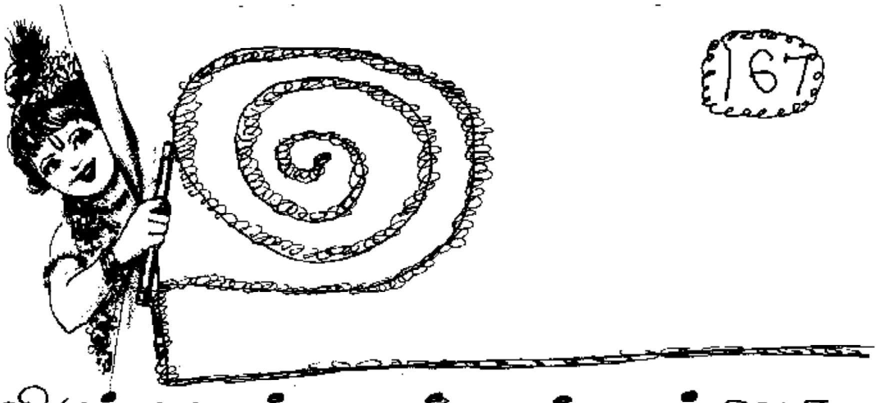

விழுந்தது. பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக

அவர்களும் ஸ்ரீபரமபதம் அடைவதற்காக

ஸாமான்யன் போல், சில வார்த்தைகளாடி,

குருதி வெள்ளத்தில் மிதப்பது போல் ஓர் பாவனையை

நடித்துக் காட்டினான். அவை உண்மையல்ல.

லோகமாயாவையும் ஜலந்தையும் நுரையையும் யோகமாயாவையும்

ஒளியக்கி வற்றி உலர்ந்து கலவாமல்

மறையச் செய்து; "கண்ட" சமுத்திரத்தில்

சென்று; பேரானந்த நிலையில்!

168

தம்முடைய பஞ்சாயுதங்களின்

சங்கு
பாஞ்சஜன்யம் = தருமன் | சுதர்ஸனம் = (சக்கரம்) அர்ச்சுனன் | கௌமோதகி = (கதை) பீமன் | நந்தகி (வாள்) | நகுலன் | கத்தி = சகாதேவன்

வருகைக்காக காத்திருந்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்னும்

ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய

ப... ர... மா... த்... மா

ஈ ச நி ஷ்.

என நிறைவுற்றது ஸ்ரீகிருஷ்ண சரிதம்.

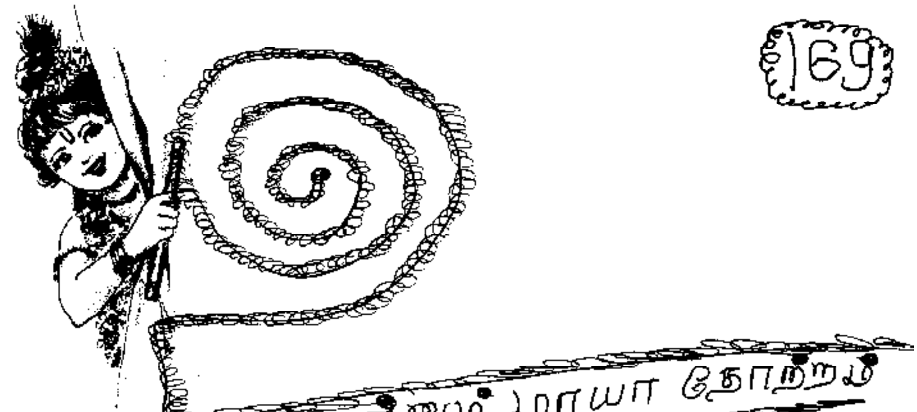

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்னும் மாயா தோற்றம்
எங்கிருந்து வந்ததோ அங்கேயே சென்று;
“லயமானது”! நாசமாகவில்லை
இதுவே ஸ்ரீராமன் & ஸ்ரீகிருஷ்ணனின்!
அவதார நோக்கமாகும்.

இதுவரை கண் கொட்டாமல் கதை கேட்டுக்
கொண்டிருந்த ஸ்ரீமஹாத்மா மீண்டும் ஓர்
கேள்வி கேட்டார்.

ஸ்ரீமஹாத்மா:— ஹே அன்பான! அறிவான!
ஓர் உணர்வான! அவனே நாம்; நாமே அவ
னான பாபாஜீ! அனேகர் விபரம் தெரியாமல்
புத்தி (கிரியன்) வசம் கொண்ட தன்மையால்;
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை! ஓர் கொலைநூல்!
எனச் சொல்கிறார்களே காரணம் என்ன???
சற்று விளக்கம் தேவையாயா?

பைத்தியம்:- இதற்கு அறியாமையே காரணம் ஆகும் மஹாத்மா! அவர்கள் அப்படி சொல்லும் காரணத்தை சொல்லுங்கள் கேட்போம்?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- ஸ்ரீகண்ணபரமாத்மா! நான் வேண்டாம் சொல்லும் வாசகமாவது:- கொலை வெறியை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி, எல்லோரையும் "கொல்" என கண்ணன் தூண்டுகிறான்.

அதாவது:- அண்ணன் தம்பி என்பாராதே. மாமன் மைத்துனன் என்பாராதே. உறவு சுற்றம் என்பாராதே. தாத்தா முப்பாட்டன் என்பாராதே. குல, குடும்ப, வித்தை/குரு எனவும் பாராதே. தயை, தாக்ஷண்யம், கருணை, காருண்யம் எனவும் வேண்டாம்! அனைவரையும் கொல்! என்கிறான் எனச் சொல்லி:

அது தாங்கி இருக்கும்:- [7]

"அது":- சைத்தன்யமான ஆன்மா

ஆன்மாவை எதுவும், எவரும், தாங்கவில்லை தாங்கவும் இயலாது.

நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றம்

அனைத்திற்கும் "ஆன்மாவே" ஆதாரம்! ஆதரவு! ஆகாரம்! என மெய்யுணர்வால் உணர்க.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை! ஓர் கொல்நூல்!

என் தீரர்களே! அறிவிலிகள்! புத்திசாலிகள்.

வைத்தியம்:- கெட கட கட கட வென சிரித்தது

அவ் வைத்தியம். பின் விளக்கம் தந்தது

அன்பும்! அறிவும்! ஒருவானவர் மஹாத்மா

கவனமாக கேளுங்கள்.

எம் கண்ணன் வாசகம்:- கொழுந்தே! தாண்டவா!

ஆன்மாவானது! ஒவ்வொருவருக்குள்ளும்!

ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும்! இருக்கும் சைதன்யம் ஆன்மா என ஆகும் அது

தேயாது, மாறாது, மறையாது, அதற்கு அழிவே இல்லை.

"அது" தாங்கி இருக்கும் பஞ்சபூத உடலானது.

தோற்றம், வளர்ச்சி, இருப்பு, மாற்றம், பின் மறைவு!

என இவ்வைந்தும் உண்டு. அதற்கு ஆன்மாவுக்கு இல்லை. இது "பொதுவிதி" ஆகும்.

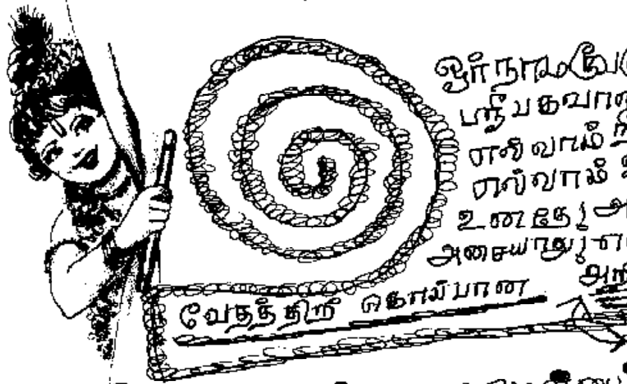

172

ஓர் நாமரூபமுள்ள ஸ்ரீபகவானிடம் எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னுள்! எல்லாம் உனதே! அவனன்றி அணுவும் அசையாது! என்ற நான்கு அறிவின் பாவனையே! ஆன்ம அறிவாகும்.

காரணம்:- அது புண்ணிய பாவமென்னும் இருவினையால் பின்னிப் பிணைந்து, இணைந்து, பொதிந்த ஒன்றாகும். வெட்ட வெட்ட மரம் துளிர்ப்பது போல். இந்த உடலும் திரும்ப திரும்ப, 84 லக்ஷம் ஜீவ கோடி சரீரங்களிலும், மாறி மாறி பிறந்து, இறந்து, க. ஓர் தோற்றம் எடுத்துக் கொண்டே இருக்கும் என அறி.

ஆகவே அங்கு சரீரம் முக்கியமல்ல. ஆன்மாவும்! மனமுமே! முக்கியமாகும் என அறிக.

(A) மனம்:- நான்! என்னுள்! எனது! என எண்ணமே இருப்புடையதாகும்.

(B) ஆன்மா என்ற அறிவு:- ஓர் நாமரூபமுள்ள ஸ்ரீபகவானிடம் எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னுள்! எல்லாம் உனதே! அவனன்றி அணுவும் அசையாது! என்ற "நான்கு வேதமும்"! ஆன்மாவாகிய அறிவாகும்.

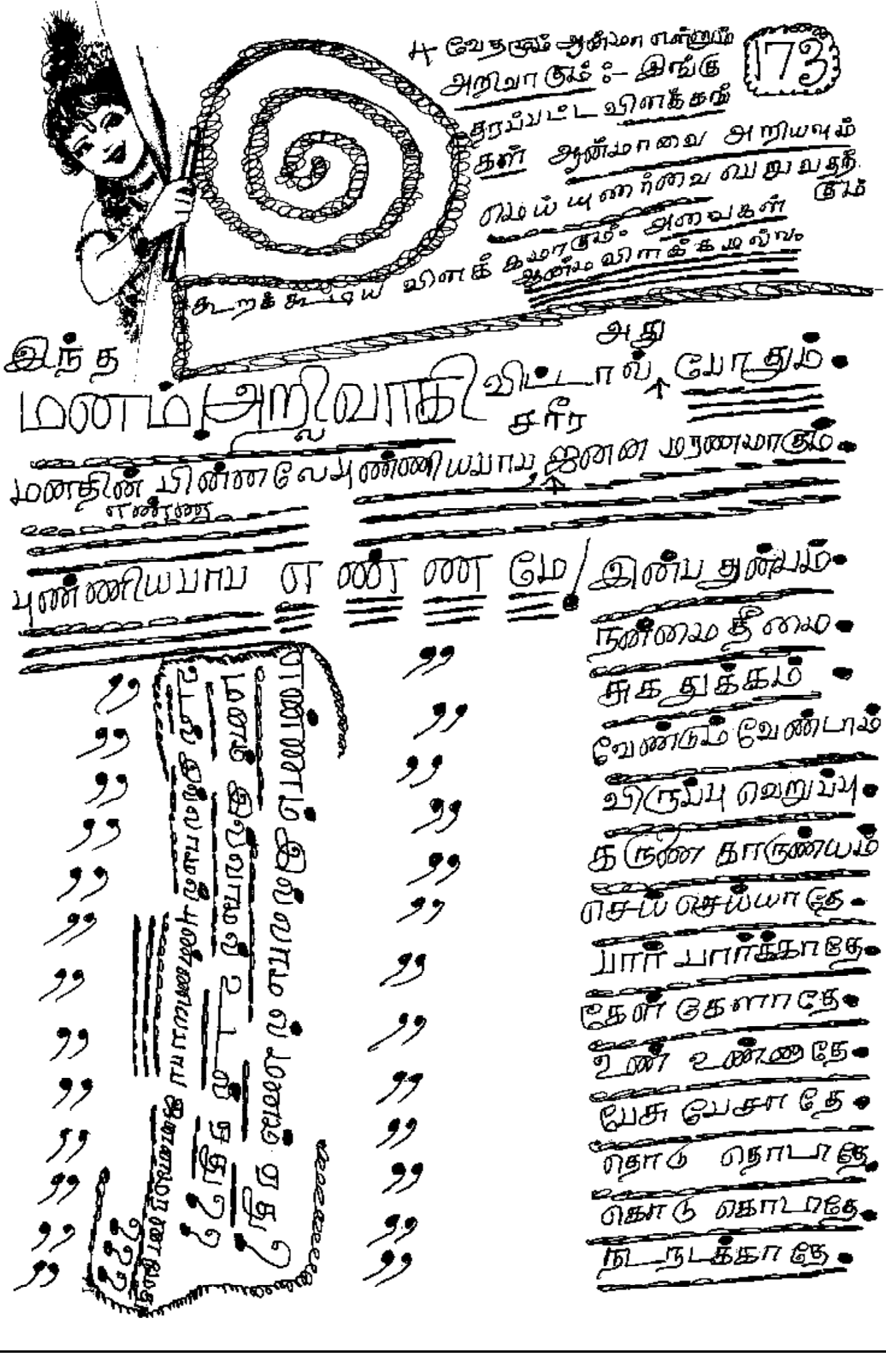
173
வேதமும் ஆத்மா என்றும்
அறிவாகும் :- இங்கு
தரப்பட்ட விளக்கம்
தன் ஆன்மாவை அறியவும்
அவைகள்
இந்த மனம் அறிவாகி விட்டால் அது போதும்.
சரீர
மனதின் பின்னவே புண்ணியபாப ஜனன மரணமாகும்.
புண்ணியபாப எண்ணமே இன்பதுன்பம்.
நன்மை தீமை.
சுக துக்கம்.
வேண்டும் வேண்டாம்
விருப்பு வெறுப்பு.
கருணை காருண்யம்
செய் செய்யாதே.
பார் பார்க்காதே.
கேள் கேளாதே.
உண் உண்ணாதே.
பேசு பேசாதே.
தொடு தொடாதே.
கொடு கொடாதே.
நட நடக்காதே.

இப்படிப்பட்ட "இருமைகள்" அனைத்தும் சரீர "அசைவும்" மனதின் "குணங்களும்" ஆகும்.

இவைகள் "சரீர தர்மங்களாகும்." (உண்மையின் தர்மமல்ல)

அதாவது மனதின் இயக்கங்களாகும்.

இவைகள் "ஆன்மாவாகிய" அறிவுக்கு இல்லை.

ஆன்மாவாகிய அறிவின் செயல் (ஸாந்நித்யமாத்ரமாக கூடிய) "சாட்சிபாவனை" ஆகும். அதாவது மேலே கூறிய இருமைகள் அனைத்தையும் நீக்கி "சமமாக்குவது" ஆகும்.

அதாவது இதுவும் இல்லை. அதுவும் இல்லை. அதாவது:-

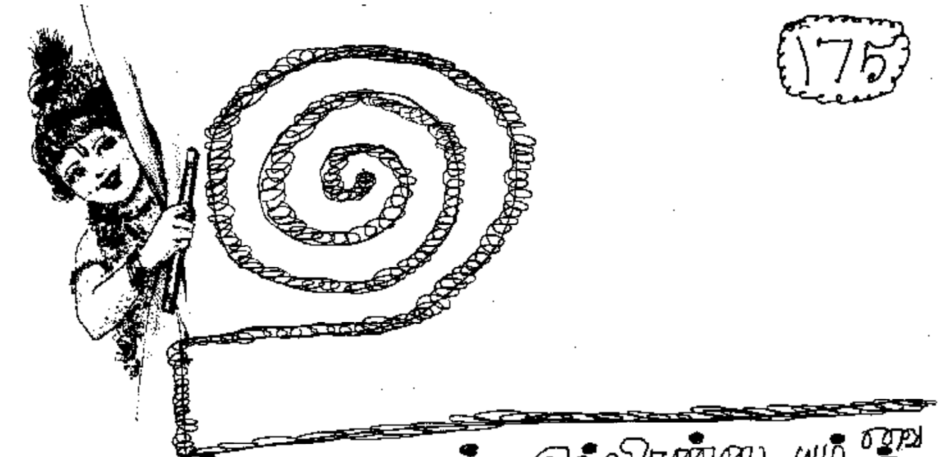

காண்பதும்; கேட்பதும்; இவ்விரண்டையும் நுகர்ந்து பேசுவதும்; எல்லாம் ஒருவனே! எல்லாம் ஒருவன் பொருளே! செயலே! "அவனன்றி" அணுவும் அசையாது;

என்ற திட உறுதி வைராக்கியத்தில் "தைல தாரை போல்" அறிவு அசைவற்றிருப்பதே "சாட்சி" பாவனையாகும். அங்கு? ஆனந்தம் ஒன்றே உண்டு. இன்பதுன்பம் அணுவளவும் இல்லவேயில்லை

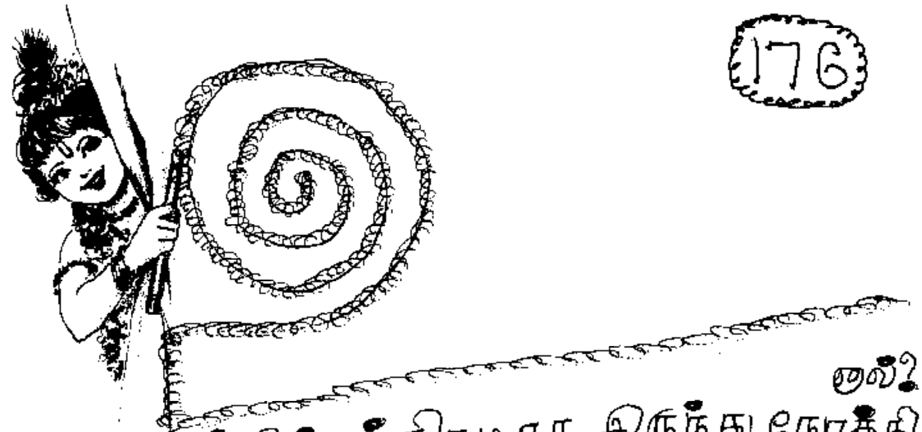

இந்த இடத்தில் ஸ்திரமாக இருந்து நோக்கினால்?

முன் கூறிய இருமைகள் எங்கே இருக்கும்?

„ „ எங்கிருந்து எங்கே வரும்?

„ „ யாருக்கு எவருக்கு வரும்?

நீ கூறிய இன்ப துன்பமும் இதய தாபந்திரயமும்

"எவருக்கு எங்கு உண்டு?

"ஸ்திர அறிவு ஒன்றி சிந்திப்பீர்?

நான்! என்னுடைய!! எனது!!! என்ற" மனம்!

சாகாத் தன்மையே இந்த அவநிலையை உணர்க.

177

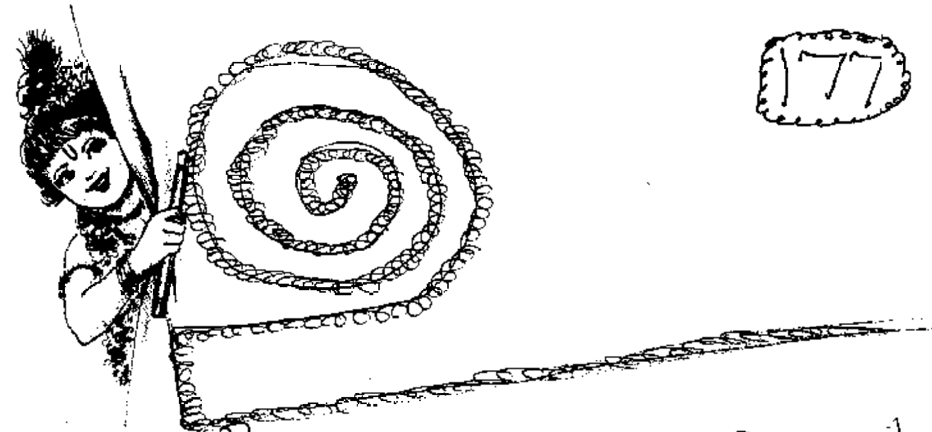

கண்ணன் குறை கூறுவதோ!

அவன் உரைத்த "ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை"யை

"பழிபாபத்தோடு" பழித்து பேசுவதோ, ஏசுவதோ,

"மனம்" படைத்தோர் செய்யும் அறிவீனமாகும்

ஆத்மாவை/நாம்!

என உணர்ந்த அறிவுடையோர் செயலல!

இனி கேள்வியின் பதில் காண்க எம்

அன்பும் அறிவும் ஒருருவான மஹாத்மா???

குருக்ஷேத்ர போரின் முடிவு!

பழி பாவமல்ல. துர்மரணமல்ல. கொலை
பாதக செயலுமல்ல. எம் மஹாத்மா!!! அது
"வினை & விதியின்" முடிவாகும் எனை அறிக.
பாண்டம் (தூலம்) மாற்றுதலாகும்.
பழையன கழிதலும்; புதியன புகுதலுமாகும்.
பழைய சட்டையை (உடல்) களைந்து;
புதிய சட்டையை போடுதலாகும். பழைய
"தூலம்" விதிமுடிவுற்றதால் அதை யார்? யார்?
மூலமாக கழிக்க வேண்டுமோ; "அவரவர்"
மூலமாக கழித்துவிட்டு; "எந்தெந்த கருவறைக்கு"
சென்று அந்தந்த ஜனனம் எடுத்து;

179

தயை தாக்ஷிண்யம்
கருணை காருண்யம்,
பக்ஷாதாபம்,
ஜீவ இரக்கம்
ஆகியவை மனம் & அதன்
குணம் உள்ளவரையில் தான்
உண்டு. மனம் சாந்தி அமைதியான் அறிவானுல்
மறுவிழை காணல் ஜவமை மேலே கூறியவை கள்
மறைந்து விடும். அதனால்

திரும்பத்திரும்ப "கர்மகாரியங்கள்" ஒழுங்காக

நடத்த "நீதி (காவல்) தேவை"யாகும்

நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட தர்மாயாநாடக

மாயாநாடகம் = நீதிமன்றம்

இந்த நிலை தெரியாத "மானிடர்"

"மனம் வசம் அகப்பட்டோர்" அறியாமையால்

"துர்மரணமென்றும்" "கொலை வெறி என்றும்",

"அநீதி அக்ரமமென்றும்" கருணை காருண்யம், தயை தாக்ஷிண்யம்
பக்ஷாதாபம் ஜீவ இரக்கம் இவையே என்றும்;

"தீதை ஓர் கொலை"! நாளென்றும்;

பிதற்றுகின்றனர்.

(180)

மேலே கூறியவை
தன் தான்
ஒழுக்கக்
கட்டுப்பாட்டின்
அடிப்படைகளாகும்

அவைகள் இல்லாமல் பக்தி நிலைபெறுதும். பக்தி ஸ்திரமாகிவிட்டால் மேலே கூறியவைகள் தாமே மறைந்து விடுகின்றது.

"உண்மையை" உள்ளபடி உணர்ந்தால் அவ்வாறு பேசார், எழுதார்!!

கண்ணன் வாசகம் :- அர்ச்சுனா! உன்னோடு பின் நிற்பவரும்! இனி 18 நாள் வரப்போகும் போரில் ஒன்றாகவும் ஒருவராயும் கூட்டம் கூட்டமாயும் இக்குருக்ஷேத்திரம் வருபவரும், நேரம் காலம் அறிந்து கணக்கு முடிக்க, விதியை ஏற்றுக்கொள்ள வருபவர்களாகும்.

அதாவது?

(A) விதி முடிந்தவர்களாகும். (B) அவ்விதியை முடிக்கும் ஓர் கருவி ஆவாய் நீ! (C) நீ எந்த கர்த்தாவும் அல்ல. (D) செத்த பாம்பை அடிப்பவன் நீ! (E) அனைத்துக்கும்

(4)

திட்டமிட்ட
காரியம் திட்ட
மிட்டபடியும்;
ஒவ்வொருவரின் விசித்திர
சம்சாரத்தின் படியும்; எந்த
பாரபட்ச தோஷமில்லாமலும் நடித்த நடிப்பே
குருக்ஷேத்திரப் போராகும் அறிந்துகொள்ளன்புடனும்.

"யாமே" எம் மாயாவே காரணம் பொறுப்பாகும்.

சந்தேகம் அதனால் தோன்றும் களங்கம்!

அதனால் தோன்றும் கலக்கம்! அதனால் தோன்றும்

"பயம்"! இம்மூன்றும் உனக்கு வேண்டாம்.

யாம் நடத்தும் நாடகத்தில் நீயும்!

யாம் மாயா வினை;

மற்றும் அனைவரும் ஒவ்வொரு வேஷம் அணிந்த நடிகர்களாகும்

நடிப்பில் நான்! என்னுடைய! எனது! என மயங்க வேண்டாம்.

"திரைப்பட" நடிப்பாயாக. என

எம் கண்ணன் தம் அமுதமொழியை நிறைவு செய்தான்.

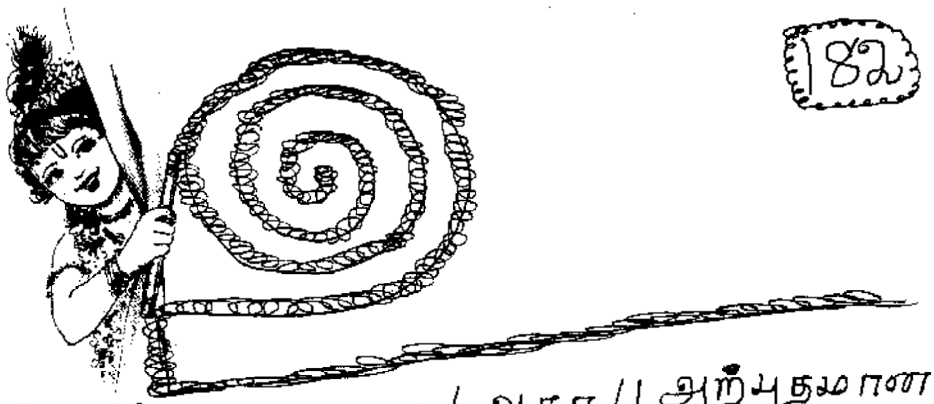

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- ஆகா! ஆகா!! அற்புதமான விளக்கம். அபூர்வமான கருத்துக்கள். இதுவரை எவரிடமும், எங்கும், வெளிவராத, வெளியிட முடியாததான, ரகஸ்யங்கள். ஓஎம் பாபாஜி! இப்போது வெளியாகும் நூலுக்கு என்ன நாமகரணம் சூட்டப் போகிறீர்கள்? பாபா?

வைத்தியம் :- ரொம்ப ஆர்வத்துடன் கேட்கிறீர்களே! காரணம் என்ன மஹாத்மா?

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- நீங்கள் இந்நூல் வெளியிடும் முன் யாம் நம் ஹிமாலயா அன்பர்கள் அனைவரிடமும் பிரசுரித்து விடுவோம். அதன் நாமமென்ன?

வைத்தியம் :- பழமையின் ரகஸ்யம்!

ஆகும் மஹாத்மா.

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- ஜெய பாபா! இந்நூலின் ஓர் பகுதியை சற்று கொடுங்கள். ஓர் ஐந்து நிமிஷத்தில் தந்து விடுகிறோம்.

வைத்தியம் :- அத்தனை அவசரமா?

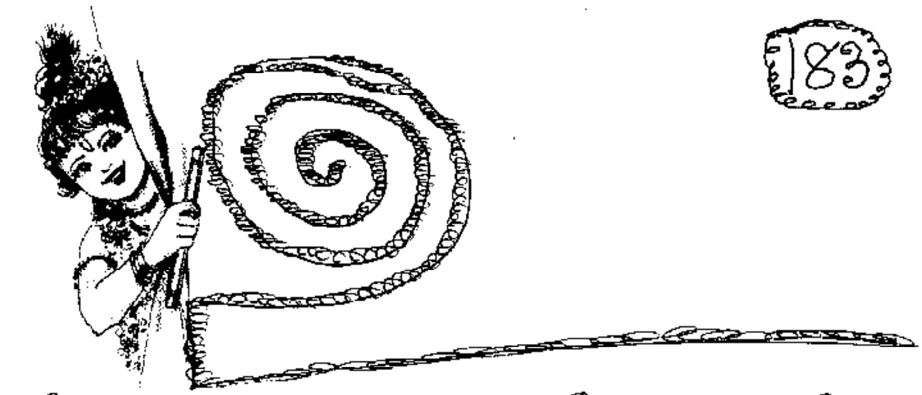

183

ஸ்ரீமஹாத்மா:— உலக, நாமரூப யொருருக்கு!
ஆசை வைக்கவில்லையே. "ஸத்யத்தை"!
உணர்த்தும்! "வாக்குக்கும்"! "வரிவடிவத்திற்கும்"
"ஆசை" அவஸ்யம் தேவைதானே பாபா?

ஸைத்தியம்:— அவஸ்யம் தேவைதான் மஹாத்மா!

இந்தாருங்கள் என சொல்லிக் கொண்டே! யம்
மூற் பகுதியை அவரிடம் கொடுத்தது அப் வைத்தி,
அவரும் இந்து நிஷத்தில் ஏந்திரமாக வாசித்து
முடித்து கொடுத்துவிட்டு: பூரண
நிறைவோடு/அந்தர் தியானமானார் அம்மஹாத்மா.
உரையாடலும், வரியும், நிறைவானது.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

தஒ பாபா.
கண்ணா!

முடிவுரை

நாண/ணல்/ணைத/

நாசம் செய்யமுடியாதவன்/எவன்

எவனையினும் அப்படி ஆன்ம சாதனை பண்ணப்பா

" அவன் "

வியாபாரத்திலோ!!!!

விளம்பரத்திலோ!!!!

ஆடம்பரத்திலோ!!!!

ஏதேனும் ஒன்றைக்காட்டி, மயக்கி

1 வியாபாரம்:
நான் எனதை விட
முடியாதவன்!
காம்யகர்மா, காம்ய
பக்தி, எதிர்பார்ப்புகள்
உடையவன் எவனாயினும்
அவன் வியாபாரியே ஆகும்.

தட்டுண்டு தடுமாறி விழச்செய்து,
மற்றும் "இரண்டும்", "அவன் அறியா
வண்ணம்": திரையிட்டு ஆட்படுத்தி,
நாமரூப, உலகமோஹ
"அந்தகாரத்தில்" இருளில்
மூழ்கடித்து விடுமென ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக
அறிகிறோம்!!!

இ) விளம்பரம்:- 186

பேர், புகழ், பட்டம் பதவி, மதிப்பு & மரியாதையை வேண்டி சாதனை செய்பவன் எவனோ அவன் ஓர் விளம்பர தாரியே!

அத்வைத ரகஸ்யம் :- மனிதஇனம் உட்பட, 84 லக்ஷம் ஜீவ கோடிகளிலும்; மற்றும், தாவர சங்கமங்களிலும்; இரா "ஆன்மசைதன்யமும்" காலாதீதபரசொருபத்திற்கு!!! அன்னியமில்லை:- ஆகவே எல்லாம் ஒன்றே

அ......தே.......போ......ரி!

187

இ ஆடம்பரம்:—
ஆசையும்!
தேவையும்!
அதிகமாக விரும்புபவனும்;
எளிமையை விரும்பாதவனும்
அவன் சாதனை செய்பவன் எவனோ ஆடம்பர தாரியே!

ஜட சொரூபமான மண்டலங்கள் உட்பட,
ஜீவ ஜடம் ஜீவ கோடிகளின் சரீரங்களும்;
கோடானு கோடி சூர்யசந்திராதிகளும்
கோடானு கோடி கோள்களும் அண்டரண்டபிரம்மாண்டங்களும்
முடிந்த முடிவில் மண்ணுக்கு! அன்னியம் இல்லை.
அன்றும், இன்றும், என்றென்றும்,
என்பதே சத்தியம்!
இந்நிலையில் பார்த்தாலும்?
இருப்பது ஒன்றே என்பதே உண்மை!

அப்படியானால் நடப்பதெல்லாம் நன்மைதானே? தீமையும் தீயவர்களும் இல்லையல்லவா? அப்படியானால் எங்கும் ஆனந்தமயமே. அதுவே பேரானந்தமாகும். என ஸத்தியமாக உணர்வாயாக.
அகண்டானந்தமாய்! நிறைந்து வாழ்வாயாக.
இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

த இ பாபாவின் அன்பர்கள்!

பக்திப் பாடல்

கடலில் குளித்தாலும் முத்தைத் தருந் தாய் நீ (அதை) கை நழுவவிடுவாயோ

(1) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(2) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(3) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(4) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(5) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(6) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(7) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(8) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(9) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(10) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(11) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(12) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(13) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி
(14) (15) கருணையே புரிவாயே கதியிலோம் கிரிதாரி

16 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
17 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
18 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
19 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
20 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
21 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
22 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
23 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.
24 கருணையே புரிவாயே| கதியிவோம் கிரிதாரி.

துவாரகாபுரிவாசா (மண) சோதனை போதாதோ?
யாம் உன் அடிமை என்பதை (என்று) மறந்தாயோ?
உன்னை தரிசனம் காண தடை செய்யும் மனக் கதவும் திறவாதோ?
தாஸானுதாஸன் கதறி அழைப்பது உன் செவியில் விழவில்லையோ?
கதவு திறந்தது. ஆனந்தம் நிறைந்தது. ஜீவனும் முடிந்தது.
இப்பாடல் ஞானிகளுக்கல்ல. "ஒருசிவ பக்தர்களுக்காக".
அவனே எழுதப் பணித்தான். அவன் துவாரகா தாஸன்.

இதழ்கள் 190

ஓ பூரண நிறைவு பெறுகிறது.

கருத்துரை. — தவ பாபா.

1. நான் & என்றல் & எனதை / நாசம் செய்.
2. முற்கவனம் & முற்கோபம் இரண்டையும் ,, ,,
3. சொல்வாலும் செயலாலும் எவரையும் அடக்காதே.
4. ,, ,, நீ உன்னுள் அடங்கு.
5. இறை & குரு உணர்வை சர்வார்ப்பணமாக்கு.
6. அசையும் நிலையில், இருப்பவன் ஒருவனே என்றும்; அசையா நிலையில், இருப்பது ஒன்றே என்றும்; அதனால், எல்லாம் நலமே என்றும்; தீமையும், தீயவர்களும்! இல்லவே இல்லை என்றும்; பட்டமரம் & கருங்கல்லின் போலும் அசைவற்று! ஆசையற்று! சும்மா சுகமா இருப்பாயாக.

இந்த ஆறும் உன் சாதனையாகும். வேறு சாதனைகள் சோதனையும் வேதனையும் ஆகும்.

இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே. — தவ பாபா.

(ஸத்தியவாக்கை) 191

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் நிலைபெறும்"!

(1) எம் முருகன்! எமக்குத் தந்த கணவன்!

(2) " " " மனைவி!

(3) " " " குழந்தை!

(4) " " " குடும்பம்!

(5) " " " தொழில்!

(6) " " " வாழ்க்கை!

என உன் எண்ணம், சொல், செயலாலும்! வாழ்வாயாக. (சாதனை செய்வாயாக) அங்கு அவன் உன்னிடம் வாதம், சூழ்ச்சி, பங்கு, அடாவடி செய்ய வரமாட்டான். ஆனந்தமாக ரு

பூரா.

அவனிடம் ஒப்படைத்த தன்மையினால் உன் தோஷ குணங்கள் எல்லாம் நாசமாகி அவனுடைய சொருபகுணங்கள் உன்னை ஆட்கொள்ளுமே. (உன்னை ஆட்கொண்டு உன் தோஷ குணங்களை ஒழிப்பதுமே)

அங்கு உன் **வினைவிதியின்** நிழ தாமே மாறும் பின் மறையும். அங்கு உன் வாக்கு சத்தியமாகிறது. கவனம் தேவை. மாறுக;

1. நான் திருமணம் செய்த என் கணவன் என்றும்;
2. ,, ,, ,, ,, மனைவி ,, ;
3. ,, பெற்றெடுத்த ,, குழந்தை ,, ;
4. என்னால் அமைந்த ,, குடும்பம் ,, ;
5. என் திறமையால் அமைந்த ,, தொழில் ,, ;
6. என் சாமர்த்தியத்தால் ,, ,, வாழ்க்கை ,, ;

உன் வாழ்க்கை அமைந்தால்; உன் குடும்பம், வாழ்க்கை, தொழில், ஆகிய எல்லாவற்றையும் பொறுப்புகளையும் வழுவில்

நீயே ஏற்கிறாய். நீயே கர்த்தா ஆகிறாய்.

193

உலகமும்!
ஜீவர்களும்! அனைத்து
நாமரூபங்களும்
அசையும் நிலையில்
அந்த ஒருவனுக்குள் ஐயமில்லை
அசையா நிலையில் அந்த ஒன்றுக்குள்
அனைத்தையும்!
அங்கு
உன் உபாசனாமூர்த்தியை நீயே ஒதுக்கிவிடுகிறாய்.

அங்கு உன் வினைவிதிக்கு!
நீயே கர்த்தா ஆகிவிடுகிறாய்! கஷ்டம், கவலை!
துன்பம், துயரம்! எப்படி? எங்கிருந்து வருகிறது என
உள் ஆழ்ந்து உணர்வாயாக.
முருகன் என்ற இடத்தில் உன் உபாசனா மூர்த்தியின்
எந்த நாமமானாலும்! போட்டுக்கொள்ளலாம்
வினை விதியின் கடும் தாக்குதலுக்கு ஆட்படாமல்
இருந்தால், பக்திக்கோ? முக்திக்கோ? சாதனை
செய்வது வெகு சுலபமாகுமே. கவனம் தேவை.

பாபா.

சரண் அடைவீர்
சங்கடம் தீர்ப்பீர். இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

ஜீவ தூவ ஜட 194

சொரூபங்களாக

தூண வெண்டும் • அவை

களின் உள் இருப்பில் •

அகண்டப்பேரொளியே ஸின்மயமாஸத்தன்யமாக இருப்பதால் காண்பது

தூவம் • உணவுது ஸின்மயமைத் தன்மயீ ஆகும்

மனித இனம் உட்பட 84 லக்ஷம்!

ஜீவ கோடி சரீரங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி நன்கு

பார்த்து உணர்ந்தும் • நன்குணர்ந்தும்

அவைகளின் உள் இருப்பு மைத் தன்மயமும்

அகண்டப்பேரொளி மைத் தன்மயமும்!

இருமையல்ல! ஒன்றே ஆகும்.

அதுபோல்?

கோடானுகோடி கோள்களும்! சூர்ய சந்திராதி அண்டரண்ட பிரம்மாண்டங்களும்! அனைத்து

ஜீவகோடி சரீரங்களும்! எல்லாம்

மண்ணே!

அந்நிலையில் பார்த்து உணர்ந்தாலும் • நன்குணர்ந்தாலும்

இருமையல்ல! ஒன்றே ஆகும்

தஞ்சை பாபா

இருப்பது ஒன்றே • நடப்பது நவமே •

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!